

De slitna skornas kärlek sid 2

Kyrkpressen

P2B

Onsdag 1.6.2011 • nr 22 • Lösnummer 1,10 €

Lokal bilaga till Vasa.

Den bedjande piloten 14

Johan Sandberg

Kapten Stefan Vikström talar med Gud inför varje flygning.

Nätkärleken förde Penny till Finland sid 3

Mathjälp behövs också på Åland

sid 6

sid 16

Kyrka och homosexualitet:

Att leva i konflikten

Lyssna dig frisk!

sid 20

Kyrkoåret

to 25	kp 47	sö 28	1:a sö i advent
to 2	kp 48	sö 5 mä 6	2:a sö i advent Självständighetsdagen
to 9	kp 49	sö 12	3:e sö i advent
to 16	kp 50	sö 19	4:e sö i advent
on 22	kp 51-52	fr 24 lö 25 sö 26	Julaftonen Juldagen Stefanidagen
on 5	kp 1	lö 1 sö 2	Nyårsdagen 2:a sö efter jul
on 5	kp 1	lö 6 sö 9	Trettondagen 1:a sö efter trettondagen
to 13	kp 2	sö 16	2:a sö efter trettondagen
to 20	kp 3	sö 23	3:e sö efter trettondagen
to 27	kp 4	sö 30	4:e sö efter trettondagen
to 3	kp 5	sö 6	Kyndelsmässodagen
to 10	kp 6	sö 13	6:e sö efter trettondagen
to 17	kp 7	sö 20	3:e sö före fastan
to 24	kp 8	sö 27	2:a sö före fastan
to 3	kp 9	sö 6	Fastlagsöndagen
to 10	kp 10	sö 13	1:a sö i fastan
to 17	kp 11	sö 20	2:a sö i fastan
to 24	kp 12	sö 27	Marie bebådelsedag
to 31	kp 13	sö 3	4:e sö i fastan
to 7	kp 14	sö 10	5:e sö i fastan
to 14	kp 15	sö 17	Palmsöndagen
on 20	kp 16-17	fr 22 sö 24 mä 25	Långfredagen Påskdagen Annan dag påsk
to 5	kp 18	sö 1	1:a sö efter påsk
to 12	kp 19	sö 8	2:a sö efter påsk
to 19	kp 20	sö 15	3:e sö efter påsk
to 26	kp 21	sö 22	4:e sö efter påsk
to 26	kp 21	sö 29	5:e sö efter påsk
on 1	kp 22	to 2 sö 5	Kristi himmelfärdsdag 6:e sö efter påsk
to 9	kp 23	sö 12	Pingstdagen
to 16	kp 24	sö 19	Treenighetssöndagen
on 22	kp 25-26	lö 25 sö 26 sö 3	Midsommardagen 2:a sö efter pingst 3:e sö efter pingst
to 7	kp 27	sö 10	4:e sö efter pingst
to 14	kp 28	sö 17	5:e sö efter pingst
to 21	kp 29-30	sö 24 sö 31	Apostladagen 7:e sö efter pingst
to 4	kp 31	sö 7	Kristi förklarings dag
to 11	kp 32	sö 14	9:e sö efter pingst
to 18	kp 33	sö 21	10:e sö efter pingst
to 25	kp 34	sö 28	11:e sö efter pingst
to 1	kp 35	sö 4	12:e sö efter pingst
to 8	kp 36	sö 11	13:e sö efter pingst
to 15	kp 37	sö 18	14:e sö efter pingst
to 22	kp 38	sö 25	15:e sö efter pingst
to 29	kp 39	sö 2	Mikaëldagen
to 6	kp 40	sö 9	17:e sö efter pingst
to 13	kp 41	sö 16	18:e sö efter pingst
to 20	kp 42	sö 23	19:e sö efter pingst
to 27	kp 43	sö 30	20:e sö efter pingst
to 3	kp 44	lö 5 sö 6	Alla helgons dag 21:a sö efter pingst
to 10	kp 45	sö 13	Uppbrottets söndag
to 17	kp 46	sö 20	Domsöndagen

I mötet inträffar under

Jag borde komma och lyssna på den där prästen! utbrast en person som jobbar med försäljning och service. Varför? Jo, prästen måste ju vara en stjärnförsäljare eftersom han lyckas sälja osynliga saker som kanske inte finns.

Infallsvinkeln är onekligen intressant, även om jag blev paff när jag hörde kommentaren. Den sätter fingret på en öm punkt i förkunnelsen. Är det så att det är lätt att glida över till teologiska och filosofiska utläggningar och spekulationer som inte får konkreta nedslag i verkligheten? Finns det en risk för att livet som kristen blir mer ord än handling?

Den som vill förändliga tron på ett sätt som tömmer den på konkret innehåll har nog ingen vän i Jesus. I sin förbön för lärjungarna och alla kristna som skulle komma efter dem gör Jesus en koppling som är både hisnande och mycket vardaglig på samma gång. Han säger att han har gjort Guds namn känt för lärjungarna för att den kärlek som Gud har älskat honom med ska vara i lärjungarna.

Kärleken i lärjungarna? Det var alltså inte för att lärjungarna skulle briljera med sin tro som de hade fått lära känna Guds namn. Inte var det heller för att de skulle fokusera på sig själva. Och inte var det för att de skulle vända hela sin uppmärksamhet mot Gud så att allt annat träder i bakgrunden. Det var för att de skulle älska sina medmänniskor.

Guds kärlek svävar inte i himlarymderna och inte heller under taken i de stora bibliotekssalarna. Den söker sig till människor

2.6.2011

Vi firar Kristi himmelfärdsdag. Temat är "Den upphöjde Herren".

Läs din Bibel

To 2.6 Dan 7:13-14, Apg 1:1-11, Joh 17:24-26
Fr 3.6 Joh 18:33-38, Fil 1:12-18a
Lö 4.6 Ef 6:18-20, 23-24, Fil 1:18b-26
Sö 5.6 1 Kung 19:8-13, Apg 1:12-14, Joh 7:37-39
Må 6.6 Hes 11:14-20, Fil 1:27-30
Ti 7.6 Luk 21:12-19, Fil 2:1-4
On 8.6 Luk 12:8-12, Fil 2:5-11
To 9.6 Apg 1:12-26, Fil 2:12-18

Psalmsförslag

303, 445, 203:5, 304, 307 (N), 164
Psalmerna är valda av Tor Lindgård.

Dagens bön

Fader, när din Son Jesus Kristus lämnade lärjungarna för att återvända till dig, lovade han vara med dem alla dagar till tidens slut. Hjälp oss att våga lita på att du fullbordar ditt verk. Välsignad är du i evighet, vår Fader, du som fullkomnar allt.

Mera om helgen

Kristi himmelfärdsdag har firats sedan mitten av 300-talet. Högtiden har också kallats betessläppningen, eftersom det var då man lät korna gå ut på bete. Dagen har också kallats för metaredagen, eftersom man trodde att det just vid Kristi himmelfärd gick att avgöra hur fisket skulle bli resten av året. Dagens tema och tidpunkt (40 dagar efter påsk) är hämtade från Apostlagärningarna 1:6-14.

Dagens liturgiska färg är vit. På altaret står sex ljus. Kollekten är fri.

Emma-Caterina Kulo

genom människor. Därför kan den inte heller vara osynlig. Den blev ju en gång kött och blod i Jesus Kristus. Påtaglig, vardaglig, enkel men ändå stor. Sedan dess har Guds kärlek utfört sitt arbete i människors liv, lyft upp ur livets fallgropar och gett framtidstro.

Guds kärlek genom Jesus Kristus i lärjungarna, i oss? Vår kallelse är densamma som de första lärjungarnas. Vi är kallade att finnas i den här världen för att föra Guds kärlek vidare. Vi är de redskap som Gud vill använda här och nu för att inte tron endast ska vara något osynligt, filosofiskt som säljs på vår tids marknad för ideologier och allehanda spekulationer.

Den som är ett redskap för kärleken kan inte vara osynlig. Inte heller bekväm. Man får räkna med smutsiga kläder, slitna skor och tröttsamma dagar. Sällan är det ordnat så att kärleken kan bli synlig i en välplanerad almanacka. Men om vi är öppna i mötet med våra medmänniskor kan ett vardagens under inträffa. Mitt i allt kan kärleken ta sig ett konkret uttryck i en hjälpsam hand, ett lyssnande öra eller i ett uppmuntrande ord. Då är det inte osynliga saker vi talar om. Då är det Guds kärlek – här och nu.

Bo-Göran Åstrand
är kyrkoherde i Jakobstads svenska församling

Fastän skyar honom lyfte bort

Rubriken är hämtad från en omtyckt engelsk psalm, nr 303 i psalmboken, och för tankarna till Kristi himmelfärdsdag. Psalmversen kunde till exempel sjungas mellan textläsningarna i gudstjänsten. Också i en av Luthers psalmer, nr 253, lyfts himmelfärden fram. Psalmerna är utformade som en gripande dialog mellan den fallna människan och Jesus som frälsar henne från en evig undergång. Människan sjunger i vers två att hon var fången av

Satans makt och att helvetet låg öppet. Psalmerna fortsätter med att Gud säger till sin ende son att han må skynda sig till den arme människans räddning. Läs gärna den fina psalmen vers för vers! I vers åtta säger Jesus att han lämnar detta liv och går till sin far. Han säger också att han fortsättningsvis är med sin församling och ger henne sin Ande till tröst, till att vittna om Jesus och till att leda henne i sanningen. I psalmbokens avdelning

för den här dagen dag hittar vi två psalmer över vilka det genom flera sekler komponerats flitigt. Orgelverk baserade på Psalm 104 hittar vi enklast genom att söka verk baserade på påsktexten *Erstanden ist der heilige Christ*. Bachs koral ur Orgelbüchlein är ett mäktigt alternativ bland olika tonsättningar. Även Bachs kusin, Johann Gottfried Walther (1684-1748), bjuder oss en bearbetning över den här koralen. Psalm 105 kan vi söka till

texten *Mach's mit mir, Gott, nach deiner Güt*. Även här är samme Walther i farten med hela tre kompositioner över koralen, allt från enkla satser till lite mer krävande. Bland övriga tonsättare kan nämnas Johann Ludwig Krebs (1713-1780), Johann Christoph Oley (1738-1789), Johann Gottlob Schneider (1789-1864), Carl Loewe (1796-1869), Max Reger (1873-1916), Jacob Nyvall (1894-1961) och Bengt Granstam (f. 1932). Ett sprudlande postludium

kunde vara *Christ fuhr gen Himmel* av Johann Christian Kittel (1732-1809).

Christian Ahlskog är kantor i Karleby svenska församling

Helgens texter

Första läsningen

Dan 7:13-14

Andra läsningen

Apg 1:1-11 eller Ef 4:7-15

Evangelium

Joh 17:24-26

Jesus bad och sade:
"Fader, jag vill att de som du har gett mig skall vara med mig där jag är, för att de skall få se min härlighet, den som du har gett mig, eftersom du har

älskat mig redan före världens skapelse. Rättfärdige fader, världen känner dig inte, men jag känner dig, och de har förstått att du har sänt mig. Jag har gjort ditt namn känt för dem och skall göra det känt, för att den kärlek som du har älskat mig med skall vara i dem, och jag i dem."

Penelope "Penny" Colston

"Jag är en sökare som funnit ro i en ocean av tvivel och osäkerhet."

- 41-årig översättare och språklärare.
- Uppvuxen i USA, bor i Karleby med maken Kaj Hedman och hunden Freddi.
- Gillar litteratur, god mat, filmer och skogs promenader.

Marina Wiik

Penny Colston festade loss, jobbade dygnet runt och gick i väggen innan hon insåg att hon behövde Gud.

I maj 2005 träffade amerikanska Penelope "Penny" Colston författaren Kaj Hedman från Karleby på en kristen kontaktsajt. Tre år senare lämnade hon allt för att bygga upp en ny tillvaro i Finland.

– Jag kom i väg först på tredje försöket och slösade säkert 2 000 euro på oanvända flygbiljetter. Kaj har ett handikapp som gör att han bara kan röra sig på ett begränsat område. Jag var rädd för att bli isolerad och utan jobb – för att inte få en tillfredsställande tillvaro, helt enkelt.

I dag ser hon flytten som något av det bästa som hänt henne.

– Livet med Kaj har gett mitt liv mål och mening. I USA brände jag – som vi brukar säga – mitt ljus i båda ändar.

Fester och internat

Penny Colston föddes i Chicago 1970. Hennes pappa jobbade med att förmedla rättigheter till artiklar, filmer och böcker. Mamman var hemma med Colston och hennes yngre bror. Föräldrarna var medlemmar i mormonkyrkan.

– Jag vet inte varför de blev mormoner, vi pratade aldrig om det.

När Colston var sju år flyttade familjen till södra Kalifornien. Familjen växte med tre barn till.

– Mamma hade alltid bebisar och kunde inte kontrollera vad jag gjorde. Jag utnyttjade det maximalt – skolkade mycket och gick på strandfester och rockkonserter där drogerna och alkoholen flödade.

Livet i sus och dus pågick ända tills Colstons mamma satte ner foten och skickade sin dotter till internatskola i England.

– Jag var tvungen att klä mig i skoluniform, vilket måste ha sett ganska dråpligt ut då jag hade halvkrakat huvud och säkerhetsnålar i öronen. Det engelska klassamhället gav mig en enorm kulturchock och jag bönade och bad mamma att ta mig därifrån. Senare förstod jag att det var för mitt eget bästa.

Mångreligiöst hem

Efter avbrutna studier vid tekniska universitetet i Oxford återvände Colston till familjen, som kort efteråt flyttade till Maine i nordöstra USA.

– Jag hade ingen aning

Marina Wiik

Penny Colston gillar öppenheten och vänligheten i den amerikanska kulturen, men varnar Finland för att ta efter USA i allt. – Individualismen, konkurrenstanvändandet och fokuserandet på pengar blir allt starkare också här. Det är oroväckande.

Tillfreds med mysteriet Gud

om vad jag skulle göra med mitt liv. Pressen från alla håll blev för stor och jag drabbades av panikattacker. I ett halvårs tid hade jag torgskräck och kunde inte gå någonstans.

Under Colstons tid i Storbritannien hade hennes mamma blivit kristen medan pappan sökt sig till buddhismen.

– Det var en ganska speciell situation: när pappa åkte på zen-retreat stannade mamma hemma och bad för honom. Hon bad också mycket för och med mig när jag mädde som värst.

Penny Colston började inse att hon inte klarade sig själv utan behövde Gud för att överleva.

– Under hela min uppväxttid hade kristna stått i gathörnen och försökt omvända mig. På internatskolan ingick morgonbön och kyrkogång i schemat, men det berörde mig aldrig.

Jobbet var allt

Colston tillfrisknade, men förhållandet till Gud låg

mer eller mindre på is i många år. Hon hade fullt upp med annat: till exempel jobbade hon på rätts-hjälpsbyrå och funderade ett tag på att studera juridik. Till slut bestämde hon sig ändå för att bli journalist.

”
När pappa åkte på zen-retreat stannade mamma hemma och bad för honom.

– Jag har alltid varit intresserad av människor och deras historier. Det kan höra ihop med att jag flyttat omkring så mycket – kanske dras man till andra för att lära sig mer om sig själv.

Efter utexamineringen jobbade hon i sju år för

olika tidningar runt om i USA.

– Jag var allmänreporter och bevakade allt från politik till rättegångar och undervisningsfrågor. Konkurrensen var hård och jag blev helt besatt av att vara perfekt och skriva pangnyheter varje gång.

Mellan varven läste hon kristen litteratur och testade olika kyrkor, men hittade inget andligt hem.

– Min livsstil var helt utom min kontroll, allt kretsade kring jobbet. Redaktionen var min familj och efter jobbet gick vi alla ut tillsammans. På veckoslutena låg jag helt avdankad framför tv:n.

Modernt samhälle

I början av 2005 orkade hon inte mer, utan tog time-out. Samtidigt insjuknade hennes pappa i lymf-cancer och hon reste hem till Maine för att hjälpa sin mamma sköta om honom.

– Pappa gav mig en laptop och när jag testade den kom jag in på en kristen

kontaktsida. Jag började skriva med en Jorma från Helsingfors, men han försvann mysteriöst efter ett par veckor. Sedan kom jag in på Kajs presentations-sida och tyckte att han lät trevlig.

Paret började brevväxla och Penny Colston flög till Finland för första gången i maj 2006.

– Mitt första intryck av landet var att det var väldigt organiserat och modernt. På Helsingfors-Vanda flygplats trodde jag att rulltrapporna var sönder innan jag insåg att de hade rörelsesensorer.

Inför det första mötet i verkliga livet var båda parterna väldigt nervösa och blyga.

– När spänningen släppt pratade vi i tre dagar. Det kändes extremt naturligt att vara tillsammans, vi kunde ge upp alla reservationer.

Första gången stannade hon en månad i Finland, nästa tre veckor. Tredje gången var det gilt.

– Mamma kom med mig hit den sista gången så att jag skulle våga språnget. Med turistvisum kunde jag stanna tre månader i landet och sedan gifte vi oss.

Hon trivs bra i Karleby och har tack vare tidigare flyttar lätt att klara sig själv i främmande miljöer.

– Vi har en klar uppdelning av vardagssysslor: jag handlar maten och fyller diskmaskinen, Kaj tömmer diskmaskinen och för ut soporna ... Vi har också klarat många svårigheter tack vare att vi båda är bra på att uttrycka oss och lyssna. Nuförtiden håller vi ändå medvetet en del av våra tankar och känslor för oss själva så att vi inte överbelastar den andra.

Gud i centrum

Efter flytten till Finland gick Penny Colston en språkkurs i svenska och nu klarar hon språket såpass bra att hon börjat ta emot översättningsjobb. Hon undervisar också i engelsk konversation vid Karlebynejdens institut tre gånger i veckan.

– Jag trivs med kombinationen av undervisning och översättning. I framtiden vill jag lära mig finska och svenska så flytande att jag kan börja översätta fiktion och poesi till engelska. Jag drömmer också om att skriva om livet i Finland för amerikanska tidningar och tidskrifter.

Colston går sporadiskt i stadens metodistkyrka, men följer främst med gudstjänster från både USA och Nederländerna via nätet.

Hennes gudsrelation är självskriven, men fortsättningsvis problematisk.

– Jag har kronisk depression och det kan gå veckor och månader då jag inte känner Guds närvaro, ledning eller glädje. Men jag har accepterat att tro inte handlar om känsla. Jag har sett Gud dra mig ur mörker och förtvivlan – han är centrum för hela mitt liv.

Colston känner sig speciellt obekvämt med att många kristna tolkar Bibeln bokstavligt och inte beaktar den kontext den skrevs i.

– Konservativa religiösa åsikter om till exempel homosexualitet och kvinnors ställning känns snarare kulturellt än andligt motiverade. Svartvita åsikter och nötta fraser ger en väldigt snäv världsbild.

– Jag är tillfreds med mysteriet, med att allt inte behöver förklaras eller förstås. Jag jobbar på att bli mera kärleksfull och sluta vara rädd för att göra fel. Gud gillar oss inte för vad vi borde vara utan för vad vi är.

Trångt i håven?

May Wikström

Tanken om att ge vidare av det livets goda mans själv fått följde med judendomen in i såväl kristendomen som islam. I den senare ingår allmosan, zakat, som en av de fem grundpelarna.

I de kristna kyrkorna och samfundet är tiondegivandet starkt, särskilt inom frikyrkorna.

I båda religionerna är det här med att ge vidare av det man själv har fått något institutionaliserat. Givandet är inlemmat i tron som ett viktigt element för dess egen skull, och för både givarens och mottagarens skull.

Justinus Martyren, en av fornkristendomens förgrundsgestalter på 100-talet, beskriver hur givandet förekom både som ett spontant utflöde för att hjälpa någon som just då var i akut nöd – katastrof-hjälp alltså – och som ett fast element i de kristnas gudstjänstfirande.

En församling kan själv bestämma vart hälften av söndagarnas kollekt går. Resten av kollekterna fastslår Kyrkostyrelsen. En del av kollekterna måste uppbaras en viss dag i hela landet i så kallade officiella kollekt. Andra kollektmål får församlingen själv placera in – men de ska tas upp under året. En tredje kategori är rekommenderade kollektmål.

I församlingarna har de bundna kollekterna ofta förorsakat gnissel. När till exempel församlingens egen missionär medverkar i gudstjänsten går det inte för sig att ta upp kollekt för just det

Jan Lindström

arbetet i kollekten som följer och som församlingen själv stöder ifall Kyrkostyrelsens lista säger annat.

Det fjärrmar församlingsmedlemmarna från det gemensamma arbetet, och systemet gör det otympligt att snabbt koppla kollektelementet till lokala satsningar. Det gör också att kollekten lätt blir ett löst ryckt inslag, en ritual utan begripligt innehåll.

Visserligen säger Kyrkostyrelsen i sitt färska beslut att man av särskilda skäl kan flytta en officiell kollekt, med tillbörlig anmälan till Kyrkostyrelsen. Som exempel nämns en olycka som drabbat regionen. Det är bra att den möjligheten finns.

Men marthornas unika och engagerande storsatsning i bygden för ensamstående mödrar i Indien är knappast en sådan – och utan flexibilitet klipps onek-

ligen vingarna av församlingens möjligheter att visa att den är en del av sitt närsamhälle.

Den lutherska kollekt-håven är någonting mitt emellan tiondegivandet och den frivilliga insamlingen. Det att håven dyker upp i varje gudstjänst anger tonen, frekvensen, den finns där för att möjliggöra det regelbundna givande som hör till tron. Vanliga söndagar, när det är glest i kyrkbänkarna, är kollekterna ofta lätt räknade.

Men inte alltid. Håven är också ett enkelt sätt att både samla in och ge större gåvor när den plötsliga nöden slår till. När kyrkorna fylls under de stora helgerna är det också enkelt att göra en rejäl engångsinsats för hela året. Därför är kollekterna livsviktiga för många av de organisationer som verkar inom de lutherska kyrkan.

Det igen leder till att det är högst angeläget för många av dem att veta om de får till exempel juldagens kollekt. Det att Kyrkostyrelsen vid sitt senaste plenum nu tar ett fastare grepp om kollekt-håven är ur de organisationernas synvinkel sett både bra och dåligt. Visst är det bra att det finns klara spelregler för vad som går för sig.

Eftersom en av Kyrkostyrelsens motiveringar till skärpningarna är genomskinlighet och allmännyttan för helhetskyrkan gäller det för organisationerna att beveka dem som gör upp listan.

I grund och botten handlar det alltså mycket om makt och mer styrning.

Och där det finns makt önskar man också Kyrkostyrelsen vishet i kapplöpningen om kollekterna så att den inte leder till att både de som anhåller och de som beviljar säljer sin själ.

Inkast

Maria Sundblom Lindberg
är präst

Hel-ig

Tåren blöter fräken våt. Någon har slarvat med orden. Kallat hennes lillebror för halv. Det fick ett ganska helt hjärta att gå sönder. Jag tröstar med att fyrkantsfamiljer inte alltid vet hur ont det tar när de säger halv, hel och styv. Att människor som inte upplevt hur det är att komma ur olika frön men växa upp i samma växthus kanske tror att fröet betyder mer än att dela allt från första stund. Att riktig familj bara är mamma-pappa-barn och den familj som uppstår efter separationer, nya partners, mera syskon och många mommon och fammon under julen är en plastvariant, en B-upplaga och mindre sann. Men det sista säger jag förstås inte. Däremot kan jag känna det ibland och så kan det visserligen också vara. Att det nya är lite sekunda. Lite sönder och kanske slarvigt hopplimmat av nyförälskade vuxna som inte haft tid att vänta in de nyseparerade barnen som bara vill att allt ska vara precis som förr. Men ibland var förr väldigt trasigt och en biologisk mamma är inte alltid synonymt med engagemang. Den biologiskt intakta familjen är inte alltid bättre fast den är bäst och förälder blir man inte när ett barn föds.

Förälder är en hederstitel som man får efter trogen tjänst med trotsattacker, läxläsning, kramar, hopplös nattning, handbollskörning, fredagsmys, tjat och tydliga gränser där och när de behövs. Det är nyfamiljens räddning. Att man kan bli fostrare fast man inte var med vid förlösningen. Att man kan börja tycka om varandra fast man sällan gör det från start. Men då måste mammas pojkvän lägga tidningen åt sidan och pappas nya vän sluta snacka om "mina och dina" barn.

Vad man kan kräva av barnen är jag mera osäker på. "Jag vill vara allas barn men jag har bara en mamma och pappa", förklarar den äldre när vi diskuterar vem vi är och vad vi ska kalla varandra inför andra. "Om du dör mamma vill jag ändå bo här, också. Kanske pappa och Henka kan bli homon och flytta ihop?", försöker den yngre med liberal människosyn i baksätet. För familjen är viktigast för oss som en gång förlorat den. Vi vänjer oss inte med att vara utan varandra, men det måste bara accepteras för barn behöver mammor och pappor lika mycket. Vår gemensamma tid är så helig så när andra slarvar bort sina helger med onödiga bråk och splittrat program så sitter vi i ringen och tar varandra i hand. För tiden är limmet där blodet inte är det självklara kittet. Skrattet är närheten när fysisk kontakt ännu känns lite obekvämt.

Det finns människor som tycker att omgifte är synd. Jag tror tvärtom och på en Gud som hurrar varje gång vi vågar älska på nytt. Och när vi älskar andras barn och barnbarn som våra egna gör Hon ivrigt vägen.

www.kyrkpressen.fi

Omkring 60% av dem som inleder sina teologiska studier är kvinnor. Småningom blir männen bristvara bland församlingarnas medarbetare. Männe prästämberet allt mera börjar räknas till de vårdande yrkena i vårt samhälle, yrken som männen undviker för att kunna jobba med pengar och teknik i stället?

Vad händer då med de prästkandidater som inte accepterar kvinnor som präster? Det funderade stiftsfullmäktige över här om veckan. I dagens läge kan en man inte bli prästvigd om han vägrar samarbeta med kvinnliga kollegor. Det är en fråga om arbetsskydd och om sakligt bemötande på arbetsplatsen. Kyrkan kan inte vara en arbetsplats där en del av arbetstagarna underkänner andra arbetstagare.

Beklagligt är förstås att en del dugliga prästkandidater är uteslutna från möjligheten att tjäna sin kyrka. De väckelserörelser som dessa prästkandidater kommer ifrån är också besvikna och känner sig utestängda från kyrkans liv. Också med den prästbrist vi har skulle nya prästkandidaters insats vara välkommen. Men hur skulle en del präster kunna tillåtas köra på vän-

ster sida och man annars har högertrafik?

En av talarna på stiftsfullmäktige vädjade till de konservativa: Eftersom vi inte kan vrida tiden tillbaka till tiden före 1988, acceptera då att det är som det är. I schack måste man ibland offra en häst för att vinna något annat. Lämna frågan om kvinnliga präster och kom med och bygg kyrkan i stället. Offra en häst och vinn ett kungarike!

Robert Lemberg bloggar på kyrkkajan.blogg.ostnyland.fi

Kyrkans frigörelse från staten kom att innebära många positiva saker men blev också början på en svårartad identitetskris. Inte minst har stiftet och rikskyrkan haft allt svårare att motivera sin egen existens. Inför skiljandet var en stor del av prästerskapet, mer än 95%, angelägna om att biskoparna skulle fortsätta att ha ett arbetsgivaransvar för prästerna. Skälet var att man ville bevara den starka episkopala traditionen och predikoämbetets frihet i förhållande till de lokala kyrkorådet. Kort sagt att den dubbla ansvarslinjen skulle bevaras. Av grumliga skäl valde biskoparna att

inte stödja prästerna i deras önskan.

Resultatet har blivit att Svenska kyrkan fått en starkare föreningskyrklig karaktär och att biskopsämbetet tappat i betydelse i förhållande till den lokala nivån. Det krävs idag mer än någonsin visionär, intellektuell och teologisk tyngd hos biskoparna för att de inte skall reduceras till betydelselösa kyrkliga kuttersmycken. Många har inte den tyngden.

K-G Hammar och Lunds nuvarande biskop Antje är två lysande undantag.

Rikskyrkans problem är ännu större. Den enda gång man hör något från Uppsala är när ett antal byråkrater utlöser sina väl tilltagna fallskärmar och lommar i väg med svansen mellan benen och miljonerna på banken medan vi andra får skämmas å deras vägnar. Det är inte roligt.

---- Om kyrkan skall vara en relevant röst i det samtalet krävs att biskoparna och de olika kyrkliga nivåerna inser vad som är deras egentliga uppgift, borstar bort det byråkratiska navelluddet, och börjar ta plats, börjar synas och höras!

Björn Kjellström bloggar på svenskakyrkan.se/betraktaren

Är din hustru liten, så böj dig ner för att höra hennes råd.

Svenskt ordspråk

"Biskoparna, kyrkomötet och Kyrkostyrelsen har kraftigt försummat att bevaka de nödställdas intressen inom kyrkans egen verksamhet."

Bo Holmberg

INSÄNDARE Adress: Kyrkpressen/opinion, Mannerheimvägen 16 A 9, 00100 Helsingfors, eller redaktionen@kyrkpressen.fi, eller per fax (09) 278 4138. Insändare måste förses med skribentens namn samt för redaktionens bruk även adress och telefonnummer. Anonyma inlägg accepteras endast i undantagsfall. Obs! Insändarnas längd är högst 2000 tecken. Redaktionen förbehåller sig rätten att förkorta insändarna. Insänd text returneras inte.

Biskoparna frånser konkreta fakta

Det är bra att biskopsmötet med ärkebiskopen och övriga biskopar talat för att fattigdomen bör åtgärdas. Men för att förstå hjälpa de mest nödställda och utslagna i samhället räcker det inte med att uttala sig i allmänna termer – varken för biskopar eller chefredaktörer, som även de saknar substans i sina uttalanden.

Viljan att ta reda på fakta och att framföra hållbara åtgärdsförslag lyser med sin frånvaro. Detsamma gällde för riksdagen då den vitt och brett skröt med att den hjälpt de fattigaste pensionärerna genom nya garantipensionen. Verkligheten är dock att den mest utslagna pensionärsgruppen som är hänvisad till utkomststöd fortfarande tvingas leva på 300–400

euro i månaden och den genomförda garantipensionen på 688 euro förblev en fjärran vision för dem.

För de fattigaste blev folkpensionens förhöjning lika med noll då förhöjningen sänkte utkomststödet med exakt lika mycket. Det finns en del förnuftiga riksdagsledamöter som beklagat att riksdagen inte förstod att ta reda på fakta innan beslutet fattades och resultatet blev att ingen hjälp riktades till de fattigaste. Sedan återstår att se i vilken mån regeringens förhandlingarna hört sakkunniga i fattigdomsproblematiken, för sådana sakkunniga finns det inte många av i Finland. Kyrkans ledande organ har inte heller brytt det minsta om att söka reda på dem. Den nya ärkebiskopen har inte samma intresse för dialog med

sådana kyrkliga förtroendemän som är insatta i de nödställdas situation som ärkebiskop Paarma hade.

Biskoparna likaväl som chefredaktörer och politiker framför konstant felaktiga uppgifter om vilka grupper som är fattigast i Finland då de betonar att barnfamiljer är de värst utsatta. Av de hushåll som behöver utkomststöd utgör enpersonshushåll den största gruppen. Det är få EU-länder där inkomstöverföringarna till barnfamiljer är så omfattande som i Finland.

Det råder inget tvivel om att både barnfamiljer och arbetslösa behöver mera stöd, men den grupp som både biskopar och politiker totalt glömt bort är de handikappade och långtidssjuka pensionärerna, allt från

ungdomar till ålderspensionärer, som livet ut måste leva på 300–400 euro i månaden. Orsaken utgörs av höga sjukdoms-, medicin- och rehabiliteringskostnader som leder till ödesdigra följder då möjligheter att sköta om den återstående hälsan saknas.

Biskoparna, kyrkomötet och Kyrkostyrelsen har också kraftigt försummat att bevaka de nödställdas intressen inom kyrkans egen verksamhet. De har byggt höga murar till exempel till olika församlingars hyreshus genom dyra garantihyror som nödställda inte kan betala. Det var bra om också kyrkliga beslutsfattare skulle studera Guds ord och ta det till sig. "Ty när tiden är inne får vi skörda, om vi inte ger upp" (Gal. 6:9).

Bo Holmberg

Kyrkpressen

tfn (09) 612 615 49 • redaktionen@kyrkpressen.fi

Chefredaktör och ansv. utgivare
May Wikström
tfn (09) 612 615 33, 040 153 0313
chefred@kyrkpressen.fi

Redaktion i Helsingfors
Mannerheimvägen 16 A 9
00100 Helsingfors
tfn (09) 612 615 49
Fax (09) 278 4138
e-post redaktionen@kyrkpressen.fi
Bank Sampo 800012-00105840

Redaktion i Österbotten
Norrmalmsgatan 21 A
68600 Jakobstad
gsm 050 585 6460

Utges av Fontana Media Ab

Redaktörer
(e-post namn@kyrkpressen.fi)
Rolf af Hällström,
tfn (09) 612 615 53
Christa Mickelsson,
tfn (09) 612 615 57
Johan Sandberg (Österbotten),
gsm 050 585 6460
Sofia Torvalds, tfn (09) 612 615 54
Marina Wiik, tfn (09) 612 615 52
Nina Österholm, tfn (09) 612 615 51

Webbredaktör
webred@kyrkpressen.fi

Layout
Jaagon Ab, tfn (09) 44 84 86

Tryckt hos KSF Media Ab,
Vanda 2011

Annonsinfo Annonsredaktör Marianne Tanttinen, tfn (09) 612 615 50, annons@kyrkpressen.fi. Pris 2,05 €/spmm (sv 1,65 €/spmm). Radannonser 4,50 €/rad inkl. moms. Familjeannonser 1 €/spmm inkl. moms. Moms 22 % tillkommer på övriga priser. Kyrkpressen utkommer normalt på torsdag och inlämning av annonser sker senast torsdag veckan före. Se mediekortet på www.kyrkpressen.fi för mera detaljer.

Annonsförsäljning (e-post namn@kyrkpressen.fi)

Tom Kytöpur, gsm 041 447 5725
Björn Sten, gsm 0400 012 390
Leif Westerling, gsm 050 329 4444, fax (09) 278 4138
Jonny Åstrand, tfn (06) 347 0608, gsm 0500 924 528, fax (06) 347 1018

Prenumerationer och adressändringar tfn (09) 612 615 50, fax (09) 278 4138, prenumeration@kyrkpressen.fi. Adressändring sker automatiskt via din församling då du gör flyttanmälan. Om du har prenumererat via Kyrkpressen kontaktar du oss. Prenumerationspriser Finland & Norden 58,50 € (halvår 35 €). Utlandet 71,50 €.

SLUTFÖRSÄLJNING

1–17.6.2011

i Fontana Medias bokhandel

Mannerheimvägen 16 A 9 i Helsingfors!

FYNDBORD
5 böcker för 10 €

Brett urval av:
fakta, barnböcker,
andligt, musik, hobby ...

50 %
på utgående
sortiment

CD
3 för 10 €

**Vi tackar alla kunder för
gott samarbete under
ett halvt sekel!**

Öppettider

må 10–17.30

ti–fr 10–16.30

(torsdag 2.6 stängt)

fontana
M·E·D·I·A

Mannerheimvägen 16 A 9
00100 Helsingfors
www.fontanamedia.fi

tfn (09) 612 615 30
fax (09) 612 615 55
bokhandel@fontanamedia.fi

SÖDERLÅNGVIKS MUSEUM
25870 Dragsfjärd. Tel. 02-424662, 02-424549. Café 02-425037

Söderlångviks museum   ett konst- och kulturhistoriskt museum inrymt i Amos Andersons (1878-1961) forna sommarresidens i Dragsfjärd på Kimitoön. I museet visas huvudsakligen finländsk 1900-tals konst samt Amos Andersons bibliotek och möbler.

I cafeterian utställs: Kimitoöns konstförening
I museet utställs: Ragnar Ekelund

Museet öppet 15.5-31.8.2011 dagligen
Stängt midsommaren
Weekend ppet i september amos

DU WIDA WACKRA WILDA W ST
Manus & regi Peter Snickars

Premiär 9.7 kl 19.00
Speldatum & bokning via vår hemsida
Närpes Teater
www.narpes.fi/teater

Skärpta krav på kollektmål

Rolf af Hällström

Kyrkan skärper reglerna för hurdan verksamhet som kan få finansiering genom rikskollekt.

Kyrkostyrelsens beslut är ett svar på bland annat vårens upprörda diskussion kring "Anni", flickan som propagerade för att man kan botas från sin sexuella läggning. Folk skrev ut sig ur kyrkan för att de inte ville att "deras kyrkoskattepengar" ska gå till ändamål som de inte kan godkänna.

Det är Kyrkostyrelsen som årligen bestämmer vilka organisationer som beviljas rikskollekter. Efter beslutet förra veckan blir det blankt nej till verksamhet som går emot kyrkans dokumenterade linje.

Ko-artiv

Ökad tydlighet krävs eftersom till exempel evangeliföreningarna SLEY och SLEF står i opposition till kyrkans linje i vissa frågor, men samtidigt är kyrkans officiella missionssällskap och därför beviljas rikskollekter. Däremot borde ifrågasatta ändamål – som till exempel ungdomsmagasinet Nuotta som stor bakom Anni-videon och som har SLEY i ryggen – inte kunna rymmas med bland verksamhet som understöds med rikskollekter.

Ungefär hälften av söndagarna har så kallade påbjudna rikskollekter som är obligatoriska. Resten av söndagarna kan församlingarna själva bestämma vart kollektmedlen går.

Kollekter och understöd

Kyrkostyrelsen ger också understöd till organisationer, men Kyrkostyrelsens kanslichef **Jukka Keskitalo** betonar att kollekt och understöd är två olika instrument. Kollekt an-

vänds inte till att lappa på bristande budgetmedel.

Däremot understöder Kyrkostyrelsen vissa större organisationer med vilka man ingått avtal om ersättning för det arbete de gör för rikskyrkan.

– På finlandssvenskt håll har kyrkan ett avtal med Församlingsförbundet, säger Keskitalo.

Mindre organisationer kan få bidrag till projekt efter prövning.

– Kollekterna är helt skilda från de här understöden, säger Keskitalo men medger att skillnaden inte alltid är kristallklar.

Godkänd missionsstrategi

Inom både SLEY och SLEF finns motstånd mot kvinnor i prästämbetet, men de kan beviljas kollekt efter som bäge två godkänt kyrkans missionsstrategi.

I strategipapperet står

Fortsatt nej till Sley

Christa Mickelsson

Kyrkofullmäktige i Esbo ger fortsättningsvis inget understöd till missionsorganisationen Sley och dess svenskspråkiga systerorganisation Slef.

Understödet har trappats ner sedan 2008 på grund av organisationernas inställning till kvinnor i prästämbetet. Ungefär en tredjedel av kyrkofullmäktige ville ändå att organisationerna skulle få understöd.

Utöver beslutet ifrågasattes också det bidrag som ges till Folkmissionens (Kansanlähetys) och Säningsmannen (Kylväjä). Enligt det förslag som godkändes ska fullmäktige inför nästa fördelning av medel för internationellt arbete höra sig för hur organisationerna ställer sig till kvinnliga präster, kvinnliga biskopar och sexuella minoriteter. (CM)

bland annat att när missions-sällskapen gör församlingsbesök ska de "respektera församlingens arbetskultur". Det är kyrklig kod för att besökarna inte får ställa till med nya "Hyvingefall" med krav på att församlingens kvinnliga präster ska hålla sig borta.

Flera av de stora kyrkliga sällskapen i södra Finland har slopat sitt stöd för bland andra SLEY. Mission är en av församlingens grunduppgifter men hur stödet kanaliseras via kyrkans sju missionsorganisationer är församlingens eget val.

Alla har inte potatis i källaren

Behovet av Matbanken överraskade ålänningarna

Erika Rönngård

På Åland har debattens vågor kring Socialmissionen och projektet Matbanken gått höga de senaste veckorna. Orsaken är att Socialmissionen fick avslag på sin ansökan om tilläggsmedel för verksamheten.

Eva Lindblom är diakon i Mariehamns församling och en av de två koordinatörerna för Matbankens verksamhet. Mellan 25 och 30 hushåll i veckan hämtar mat hos Matbanken. Sedan starten för ett knappt år sedan har Lindblom delat ansvaret med en handledare från föreningen Socialmissionen. Den handledaren är permitterad efter att Socialmissionen fått avslag på sin ansökan om extra resurser bland annat för att administrera Matbanken. Nu koordineras Matbanken av Lindblom och en medarbetare från Rädda Barnen.

Debatten har handlat om huruvida föreningar som bedriver frivilligverksamhet ska kunna få understöd för att anställa personal. I det aktuella fallet har Socialmissionens personalbehov till viss del varit kopplat till Matbankens verksamhet. Det här har lett till att debatten i ett tidigt skede kom att handla om behovet av Matbanken och dess verksam-

Jennifer Smeets

Varje vecka hämtar mellan 25 och 30 hushåll livsmedel från Matbanken på Åland.

het, även om Matbanken har fler aktörer bakom sig än Socialmissionen.

Alla känner inte till behoven

Lindblom understryker att Matbanken fortsätter sin verksamhet som vanligt, även om ansvaret till viss del har omfördelats.

– Nu har det blivit en större belastning på styrgruppen och på dem som har huvudansvaret.

Mycket av det praktiska arbetet sköts av frivilliga som hjälper till bland annat genom att hämta ma-

ten och dela ut den.

– Utan den frivilliga insatsen skulle vi inte ha någon matbank alls, men vi måste ju också ha någon som koordinerar deras insats.

Lindblom tror att det är mera skamfyllt att behöva hjälp på Åland än på en större ort.

– Det är många som har blivit förvånade när de hört att det finns människor på Åland som inte har pengar till mat på bordet.

Ålänningarna har av tradition varit självförsörjande när det gäller fisk, kött och grönsaker. Lindblom

säger att många i den äldre generationen utgår från att alla åtminstone har potatis i källaren, även om det inte längre är självklart att alla har tillgång till källare och potatisland.

Ur den synvinkeln välkomnar Lindblom de senaste veckornas debatt.

– Diskussionen behövs, och den har fungerat som en ögonöppnare. Men klienterna som hämtar mat mår inte bra av att den här saken blåses upp för mycket.

Lindblom påpekar också att det har förekommit många felaktiga uppfatt-

ningar i debatten, och att mycket tid har gått åt till att reda ut missförstånd.

– Även om ålänningarna inte alltid är medvetna om att behoven faktiskt är så här stora tycker jag att de är öppna och ser varandra.

Socialen räcker inte alltid till

Just för att Åland är ett litet samhälle tror Lindblom att den som söker hjälp också kan få den ganska snabbt. Många utgår från att socialen hjälper dem som inte har råd med mat, men Lindblom säger att socialen inte alltid räcker till. I de fallen kan Matbanken hjälpa till.

– Socialen har bestämmelser att hålla sig till, och de kan inte ge mer än normen även om familjen har större behov.

För att hämta mat från Matbanken behöver man en biljett. Ungefär 90 procent av biljetterna kommer från Rädda Barnen eller Mariehamns församling.

– Vi har ingen brödkö som vem som helst kan ställa sig i. Vi har träffat alla klienter på förhand och gått igenom deras behov. I samband med det har vi också kontrollerat att de får all den lagliga hjälp som de är berättigade till, via exempelvis socialen.

Eva Lindblom ser ingen minskning av behovet av mathjälp på Åland, och säger att matbanken därför kommer att finnas kvar.

– Det handlar om att öppna ögonen och se de behov som finns.

Detta har hänt

- Matbanken i Mariehamn startade sin verksamhet 2010 och är ett samarbete mellan Mariehamns församling, Rädda Barnen, Pingstkyrkan, Missionskyrkan och Socialmissionen.
- Matbankens styrgrupp har representanter från alla inblandade organisationer.
- Hyran för verksamhetslokalen betalas av en privat sponsor, och maten som delas ut kommer från lokala odlare och grossister.
- Socialmissionen bedriver verksamheten på kristen grund, och hjälper hemlösa, invaliderade, arbetslösa och på annat sätt utsatta personer.
- Socialmissionen har haft en deltidanställd handledare, som bland annat haft ansvar för att administrera Matbanken. Handledaren är numera permitterad.
- Socialmissionen får ett årligt bidrag på 4 000 euro från Penningautomatföreningen (PAF). Socialmissionen har lämnat in en ansökan till landskapsregeringen om att få bidraget förhöjt med 5 000 euro per år. Behovet av ökat bidrag motiveras med ökade kostnader för verksamheten, däribland Matbanken. Pengarna har man tänkt använda för att kunna avlöna handledaren för åtta timmars deltidarbete i veckan.

Johanneskyrkan blir svenskt högkvarter

Johanneskyrkan och Högbergsgården, som ligger i stadsdelen Ulrikasborg i södra Helsingfors, blir centrum för den svenskspråkiga församlingsverksamheten i centrala Helsingfors. Syftet är att trygga svenskspråkig verksamhet också i framtiden när trenden går mot allt större finskspråkiga enheter, även om svenskspråkig verksamhet delvis också fortsätter i andra centrumkyrkor. På församlingens område finns bland annat Gamla kyrkan, Tomas kyrka i Mejlans och Berghälls kyrka. (NÖ)

”Kyrkan ska inte vara statens städgumma”

Tuulikki Koivunen Bylund och Irja Askola har en speciell förståelse för utsatta och minoriteter som utsluts i Bibelns namn.

Marina Wiik

Kyrkan ska aktivt ta del i samhällsdiskussionen och erbjuda en etiskt hållbar livsstil. Annars riskerar den att marginaliseras, säger biskoparna Askola och Koivunen Bylund.

Helsingforsbiskopen Irja Askola och hennes kollega i Härnösand, Tuulikki Koivunen Bylund, möttes förra veckan på Sveriges ambasad i Helsingfors. Temat för diskussionen var kyrkans sociala samvete och samhällsengagemang.

Bägge biskoparna är föregångare på sina poster och har gett kyrkan ett uppräskat ansikte utåt. Men Irja Askola tror inte att de har större förståelse för folks bekymmer bara för att de är kvinnor.

– Jag tror att vår förståelse för folks vardag främst beror på att vi båda kommer från anspråkslösa förhållanden och inte har aka-

demiker eller präster i släktet. Men förstås har vi som kvinnor och präster utvecklat en speciell förståelse för andra minoriteter som utsluts i Bibelns namn.

Etiska ställningstaganden

Svenska kyrkan för ingen direkt dialog med beslutsfattarna och är enligt Koivunen Bylund mer marginaliserad än sin östra systerkyrka.

– Skolan ger ingen ordentlig religionsundervisning och de unga har inte ett hum om vem Jesus är eller varför vi firar påsk. Låt det inte bli så i Finland!

Irja Askola säger att kyrkan borde bli bättre på att erbjuda en etisk livsstil.

– Det finns en beställning på specialidentiteter. Vi måste visa att kristendomen är något mer än att besöka kristna evenemang; något som framgår genom våra konsumtionsvanor, vårt förhållande till skapelsen och till våra medmänniskor.

Tiden då kyrkan tog ställning genom att skicka brev

till ministrar är ohjälpligt förbi.

– De kristna grundvärderingarna måste genomsyra beslutsfattandet på alla samhällsnivåer. Vi ska tala för och med de svaga – för dem som anses onyttiga och inte bidrar till den ekonomiska tillväxten, säger Askola.

I det hårdnade samhällsklimatet får kyrkan i allt högre grad rycka ut och erbjuda grundskydd. Biskoparna är ändå överens om att staten borde bära huvudansvaret för människors välmående.

– Kyrkan ska inte vara statens städgumma, säger Koivunen Bylund.

De ser ändå inte kyrkans diakonala gärning som ett hot mot det andliga arbetet.

– Hjälpanne och förkunne är två sidor av samma sak och motverkar inte varandra. När människan ser Kristus får hon också upp ögonen för sin medmänniska, säger Askola.

Gud välsignar

Efter det beryktade tv-programmet om homosexu-

alitet i höstas skrev tusentals finländare ut sig ur kyrkan.

– Programmet gjorde mig illa till mods. Den gav en väldigt ensidig bild av hur kristna tänker om frågor kring relationer och sex. Jag skämdes för att kristna förde fram så grymma och oinsatta åsikter om människor mitt ibland dem, säger Askola.

Hon vore själv beredd att välsigna samkönade par, men accepterar att det inte var kyrkomötets vilja.

– Jag anser att vi människor bara är redskap för Gud: det är inte vår uppgift att bestämma vem han välsignar eller inte välsignar. Vi välsignar ju också utan åtskillning alla i gudstjänsten.

Enligt Koivunen Bylund borde också den finska kyrkan skifta fokus i frågan.

– Hos oss är problemet inte vem som får gifta sig med vem, utan tillfälliga relationer och otrohet. I stället för prästers kön borde kyrkan diskutera sexuellt utnyttjande, misshandel och incest.

Marcus Henricson åtalas i Borgå tingsrätt

Fontana Medias vd Marcus Henricson åtalas i Borgå tingsrätt för handlingar i samband med hans tid som stadsdirektör år 2007, samt för sådant som skett år 2006, innan han tillträdde posten.

Åtalet gäller grovt bedrägeri och grovt missbruk av tjänsteställning. Åtalet offentliggjordes förra veckan.

Förutom Henricson åtalas även hans företrädare samt stadens förvaltningsdirektör. Ärendet har genomgått en förundersökning. Det gäller ett avtal om ersättning av obetald övertid under 15 år till den sekreterare som arbetade för hans företrädare.

Marcus Henricson anser att åtalet saknar laglig grund och yrkar på att Riksåklagaren övertar ärendet och lägger ner åtalet.

– En ledande straffrättslig expert som bekantat sig med hela förundersökningsmaterialet anser att det är juridiskt omöjligt att jag gjort mig skyldig till de brott som nämns i åtalet, säger Henricson.

Han säger att han fortsätter sitt nuvarande arbete på Fontana Media som normalt.

– Vi har stora utmaningar framför oss och det som har betydelse är att både styrelse och medarbetare har uttryckt sitt starka stöd.

Styrelseordföranden för Fontana Media Olav S. Melin meddelar att han har tagit del av bakgrunden till ärendet och att han anser att det inte förleder några åtgärder från styrelsens sida. ”Mitt förtroende för Marcus står fast. Jag har meddelat honom detta och utgår från att styrelsen delar min uppfattning i frågan”, skriver Melin i ett meddelande till styrelsens medlemmar. (MayW)

Oravais får kapellförsamling

Kyrkofullmäktige i Vöra församling har enhälligt beslutat att bilda en kapellförsamling i Oravais. Tidigare Oravais församling hade vid samgången med Vöra församling framfört önskemål om att så skulle ske.

Efter en livlig diskussion beslöt kyrkorådet vid ett sammanträde i april att föreslå för kyrkofullmäktige att kapellförsamlingen i Oravais bildas från och med årsskiftet. Under hösten kommer det att fattas beslut om inrättandet av en kapellstjänst i kapellförsamlingen. Ett kapellråd, bestående av sex ordinarie ledamöter och sex personliga suppleanter, kommer att tillsättas. Kapellrådet väljer kapellförsamlingens kaplan efter att tjänsten lediganslagits.

– Jag hoppas att vi nu får en ”kapellförsamlingsväckelse” i Österbotten. Jag tror att det är en bra församlingsuppbyggnad att sköta de tunga stödjande funktionerna gemensamt och ha lokala strukturer för verksamheten, skriver kyrkoherden i Vöra församling, Berndt Berg. (CM)

Korsnäs invigde församlingshemmet

Det nybyggda församlingshemmet i Korsnäs invigdes under högtidliga former av biskop Björn Vikström på söndagen.

Bygget som Kyrkpressen berättade om i nummer 6/2011 är 487 kvadratmeter stort och inrymmer också pastorskansliet. Nybygget blev aktuellt då prästgården där kansliet fanns såldes och man övervägde att bygga ut det gamla församlingshemmet. Eftersom man misstänkte att det fanns mögel i huset bestämde sig församlingen för att riva det och bygga ett nytt.

Invigningsfesten började med gudstjänst i kyrkan där biskopen predikade och kyrkoherde Guy Kronqvist var liturg. Församlingens egna körer sjöng. Dessutom hade församlingen besök av en sånggrupp från sin vänförsamling i Estland, Haapsalu püha Johannese kogudus.

Själva invigningsceremonin leddes av Björn Vikström. Projektingenjör Christer Öhman redogjorde för byggnadsprojektet. (JS)

Marcus Henricson anser att åtalet mot honom saknar laglig grund.

Kyrkpressen/Sofia Torvalds

Jennifer Smeds

Gemensam protestantisk kyrka tar form i Frankrike

Frankrikes lutherska och reformerta kyrka planerar en sammanslagning, skriver tidningen Sändaren. Protestanterna är i minoritetsställning i det katolskt dominerade Frankrike, och efter sammanslagningen kommer landets 300 000 reformerta och 25 000 lutheraner att bilda en gemensam kyrka. Namnet föreslås bli Enade protestantiska kyrkan i Frankrike. På grund av minoritetsställningen har många av de protestantiska kyrkorna i Frankrike i praktiken redan nu ett samarbete.

Försök till en sammanslagning gjordes redan 1970.

– Den här gången kommer det att bli av, det tror jag alldeles säkert. Särskilt som vi i den här processen har velat respektera respektive kyrkas särart, säger **Marcel Manoël**, en av de drivande krafterna, till Sändaren. (ER)

Sveriges unga muslimer tar avstånd från spelpengar

Föreningen Sveriges unga muslimer återlämnar bidrag de har fått från den svenska staten via Ungdomsstyrelsen med hänvisning till att de härstammar från Svenska spel. Föreningen uppmanar andra organisationer, bland annat de kristna, att följa deras exempel.

– Bidraget är moraliskt tveksamt eftersom spelmissbruk har blivit allt mer utbrett, säger **Mohammed Kharraki**, ordförande i Sveriges unga muslimer, till tidningen Tro & politik.

Den svenska regeringen har sedan dess beslutat att ungdomsstyrelsens bidrag inte längre ska vara öronmärkta så att mottagarna kan se varifrån de kommer. I stället ska bidragen komma från en gemensam pott med varierande ursprung. (ER)

Katolska kyrkan får riktlinjer för att åtgärda pedofilbrott

Katolska kyrkan ålägger sina biskopar att informera och samarbeta med civila myndigheter i de fall när sexuellt utnyttjande av barn upptäcks inom kyrkan. De lokala biskopskonferenserna inom katolska kyrkan har också fått i uppdrag att utarbeta detaljerade anvisningar för hanteringen av övergreppen, skriver Dagen.

I och med cirkulärbrevet från Troskongregationen blir de lokala biskoparna skyldiga att ingripa mot kyrkligt anställda som förgriper sig på barn. Biskoparna ska också se till att skydda faktiska och förmodade offer och utbildade de anställda i hur man känner igen tecken på att barn utsatts för sexuella övergrepp. (ER)

Pingstkyrkor i Mexiko erbjöd väg ur fattigdom

Enligt forskarna **Jean-Pierre Bastian** och **Ariel Copus** finns det en koppling mellan pingstväckelsen och de revolutionära rörelserna i Mexiko under det tidiga 1900-talet. Pingstväckelsen ingick tillsammans med andra protestantiska kyrkor i den rörelse som lyfte upp landets fattiga och gav dem en identitet som fullvärdiga medborgare.

Forskarna hänvisade till pingströrelsens historia under ett rundabordssamtal i Mexico City den 21 maj, och påminde om att pingstkyrkorna fortfarande kan göra skillnad i Mexiko, rapporterar nyhetsbyråen ENI. Jean-Pierre Bastian rekommenderade pingstkyrkorna att lägga större vikt vid sociala behov i kyrkornas närhet.

– I ett Mexiko som är märkt av våld och som utestänger människor från arbetsplatserna finns det många människor som inte ser någon annan utväg än drogmuggling. Här kan kyrkan ingripa och visa på livets mirakel och den värdighet som pingstkyrkan kan ge. (ER)

Församlingspraktik gav vägkost för prästyret

Erika Rönngård

Vid 26 års ålder är hon nyvigd präst i Österbotten. Självt tycker hon att det spelar större roll för prästuppgiften att hon är ung än att hon är kvinna.

För **Jessica Bergström** innebär prästvigningen ingen dramatisk livsförändring eftersom hon redan före prästvigningen arbetade som predikobiträde i Korsholms svenska församling.

– Egentligen är mycket sig likt, men det att jag gör de här sakerna i egenskap av präst kommer att kännas annorlunda.

Numera är hon församlingspastor i Korsholms svenska församling.

– Arbetet förändras förstås på det sättet att jag nu får göra de saker som bara präster får göra, till exempel sköta förrättningar. Förrättningarna känns spännande, men jag hoppas att de kommer att gå bra.

Praktiken viktig

Bergström började studera teologi vid Åbo Akademi genast efter gymnasiet. Exakt varför hon valde att söka till teologiska fakulteten kommer hon inte längre ihåg.

– Jag tycker mig komma ihåg en religionslärare i gymnasiet som hade ett finger med i spelet. Jag var intresserad av religion, filosofi och psykologi, så teologi lät som ett intressant ämne. Studierna var varierande och gav möjligheter att fördjupa sig i saker som jag länge funderat på. Sedan upptäckte jag också studiegemenskapen och den hemtrevliga stämningen på TF.

Att studierna så småning-

Jessica Bergström är ny präst i Korsholms församling. Hon är yngre än sina kollegor och hoppas att hon som 26-åring ska ha lätt att få kontakt med ungdomar.

om skulle leda till prästvigning var till en början ingen självklarhet.

”
Jag trivs
lika bra
bland
människor
i alla åldrar.

– När jag började studera var jag 18 år, och då funderade jag inte direkt på vad jag skulle bli. Jag brukar

ändå säga att det här med att bli präst aldrig har varit någon stängd väg.

Bergström trivdes med studierna och i kyrkan. Nu känns det som om vägen till prästvigningen gick av sig själv.

– Det har jag sett som ett tecken på att jag har varit på rätt väg.

Den teoretiska förberedelsen för arbetet som präst tycker hon har fungerat bra på TF. Däremot hade hon fortfarande mycket att lära sig när det gäller det praktiska församlingsarbetet.

– Jag vill inte säga att man måste ha mera praktik i samband med studierna, men jag skulle absolut inte

vilja vara utan de sju månaderna som jag har jobbat i församlingar före min prästvigning.

Oväntat stöd

Jessica Bergström växte upp i Närpes, men tycker inte att det var ett självklart val att flytta tillbaka till Österbotten efter studierna. Att hon återvände berodde på att hon fick kontakt med lämpliga arbetsplatser.

– Det känns bra att jobba här, men det är inte bara för att jag är uppvuxen i Österbotten. Vilken församling som helst kan vara bra, bara man är öppen för den.

Att vara kvinna och präst i Österbotten ser hon inte som något problem, även om hon vid ett tillfälle fått bytas ut som predikant på grund av sitt kön.

– Det är en gång av hundra som det har hänt. Efter det fick jag väldigt mycket stöd, också från sådana människor som jag inte hade väntat mig det av. Det är inget som oroar mig med tanke på framtiden.

Om det inte spelar någon större roll för arbetsvardagen att Bergström är kvinna och präst tror hon att hennes ålder spelar betydligt större roll.

– Det finns förstås andra präster i min ålder, men inte i min närhet. Jag har mindre erfarenhet än mina äldre kollegor och mycket att lära mig, men det kommer med tiden.

Bergström tror också att hon kan ha nytta av att höra till de yngre bland prästerna, bland annat i ungdomsarbetet. Hon hänvisar till att hon har tre syskon i tonåren och är van att umgås med tonåringar.

– Åldersavståndet mellan mig och ungdomarna är inte så stort, och kanske har de lättare att diskutera med mig än med mina äldre kollegor. Fast själv trivs jag nog lika bra bland människor i alla åldrar.

Missionskyrkan i Finland

Sommarkonferens

EN FEST FÖR HELA FAMILJEN!

8-12 juni på Frank Mangs Center i Närpes

Kristinestadsvägen 884, 64240 Närpes

- * Göran Holmberg (to- lö kl.10)
- * Hans Weichbrodt (on kl.19, to kl.15 och kl.19)
- * Johan Candelin (fre kl.19)
- * Mats Backholm (lö kl.19)
- * Håkan Björklund (sö kl.10)

- * Barn: Perla Bjurenstedt (to-lö)
- * Missionsjippo med missionsstationer lö kl.14-17

Se www.missionskyrkan.fi för detaljerat program.

Alla varmt välkomna!

Välkommen
till
Kimo Bruk!

12.6 kl 12 Veteranbilträff
24.6 kl 13 Midsommarstången reses
2.7 kl 10-17 Smidesdag på Kimo Bruk
4.7 och 5.7 kl 19 MC-träffar
Allsång i augusti

Beställningsrestaurang Bruks-
gården, museum, galleri,
guidade rundturer
tel. 0400-455080,
www.kimobruk.fi

LOCUS
 www.locus.fi

**STOR EFTERFRÅGAN
 PÅ HYRESLÄGENHETER**

1000-tals nöjda kunder kan inte ha fell
 Vi står till Er tjänst under hela hyrestiden.

Förmedling med omtanke sedan 1993

Oy N&N Locus Ab Aff [A]
 Smedsgatan 15, 00150 Helsingfors
 tel. (09) 17 17 44, fax. (09) 17 00 45
 locus@locus.fi, www.locus.fi

**VÖRÅ
 KOMMUN**

Vörådagarna 2-10.7

Program hela veckan med "Langradin",
 utställningar, dans och mycket mera!

www.vora.fi

Tro Hopp och Kärlek
 Design: Tobias Mellberg

Smycket är c.a. 23mm högt,
 tillverkat i sterling-silver och
 levereras
 med kedja och ask.
 "Kärleken är det centrala,
 stödd av hoppet och tron"

Pris 35,50€/inkl postkostn.

Sänd in din beställning till
Jonny's Försäljningstjänst
 Petalaxvägen 18, 66240 Petalax
 Telefon 06-347 0608 cjcenter@malax.fi

Namn: _____ Tel: _____
 Adress: _____ Antal

MARKNAD

ÖNSKAS HYRA

Pålitlig och skötsam 23-årig studerande önskar hyra liten lägenhet i centrala Helsingfors. Röker ej, inga husdjur. Vänligen kontakta Emma Fabricius på 045-6784442.

Skötsamt par +dotter söker 3a inom Ring 1, from 1.7. tfn 0452675676.

Skötsam, rökfri studerande önskar hyra lägenhet i Helsingfors innerstad fr.o.m. 1.7. Hyra max 650 euro. Har hårlös katt. Jenni 050 347 4367 / jenni.hattukangas@gmail.com

Önskas hyra trivsamt lägenhet i närheten av centrala Helsingfors för familj (lärare och studerande) med son senast from november. Hyra högst 900 euro. Tfn 050 349 5752.

Ickerökande fysioterapistuderande flicka önskar hyra en enrummare eller liknande fr.o.m augusti 2011 i Helsingfors med omnejd. Tel: 040-5541765.

Två skötsamma o rökfria studerande systrar ö.h. etta el. två i Vasa centrum. Ring 044-7218185.

Sökes hyresbostad i H:fors. Mamma med två små döttrar söker 3 rum + kök i första hand Brändö-Hertonäs områden. Ickerökare, inga husdjur. Kontakt: Johanna, 0440626620.

UTHYRES

Hfors, N-Haga, 2r+k, 42,5m², nyrenoverat br, parkettgolv, balkong mot söder, Hyra 650+vv. Ledig 15.6. 050-3058049.

Etta i Främre Tölö uthyres till skötsam rök- och djurfri person. 620 euro+vatten. Tfn 046-5901391.

ÖNSKAS KÖPA

Hangö Frimärksklubb önskar köpa frimärken, brev eller kort (inte FDC eller årsatser). Rolf Biström, tfn 040-5290834 el. rolf.bistrom@pp1.inet.fi

31-årig man önskar köpa 2:a i västra Helsingfors eller Esbo, alternativt hyra en 1:a eller 2:a i Hfors eller Esbo. Ring 044-3585852.

När underlivet mår bra blir hela livet bättre.

– Jag känner mig nu som en helt fungerande kvinna,
 säger Carina Johansson, 53 år.

Med åren har hon märkt att slemhinnorna i underliv,
 mun och ögon kan behöva extra hjälp.

Inte minst i jobbet som lärare i babysim gäller det att
 underlivet har normal funktion.

– Med Buckthorn kan jag vara i bassängen flera timmar.
 Jag vet att kroppen fungerar och behöver inte oroa mig.

Klar förbättring i slemhinnorna

Carina är också spa-terapeut och massör. Ett jobb där man finns till för andra och ger mycket av sig själv. Då gäller det att man mår bra själv.

– Efter att ha tagit Buckthorn i två månader kände jag en klar förbättring i slemhinnorna. Läpparna är mjuka och smidiga, och jag behöver inte använda cerat. Tandköttet är friskare och jag kan både borsta tänder och använda tandtråd utan besvär. Dessutom känns ögonen klara och sköna.

– Men mest uppskattar jag att underlivet fungerar som det ska.

Bara en kapsel per dag

Carina började med två kapslar för slemhinnorna per dag under två månader för att sedan gå ner till en per dag.

– Det är så himla skönt med bara en kapsel per dag. Jag tar den på morgonen med frukosten och sedan är det klart.

Havtornsolja är bra för alla kroppens slemhinnor

Buckthorn är ett helt nytt kosttillskott för kroppens slemhinnor. Den unika formulan innehåller förutom kallpressad ekologisk havtornsolja med omega-7 också rutin och quercetin, naturligt från bovete. Dessa ämnen tillsammans bidrar till att stärka slemhinnornas naturliga funktion.

Nyttiga ekologiska havtornsbär

Havtorn är känt som ett av världens nyttigaste bär genom sitt breda innehåll av näringsämnen. Bären är bland annat rika på fettsyror, som är viktiga för en normal cellfunktion i vår kropp. En av fettsyrorerna som havtorn speciellt innehåller är omega-7. Den anses vara viktig för alla kroppens slemhinnor och hudens funktion, speciellt med stigande ålder.

Fakta om Buckthorn

Främjar slemhinnornas funktion i mun, ögon och underliv.

Innehåller kallpressad ekologisk havtornsolja.

Innehåller även tre starka antioxidanter som ger slemhinnorna och kroppen ett extra skydd:

- 25 mg Rutin
- 25 mg Quercetin
- 5 mg patenterat Rosmarinextrakt

Rekommenderad underhållsdos: 1 kapsel/dag.

Finns i hälsobutiker och apotek
 kan beställas fraktfritt på www.elexironline.fi eller på telefon 06-3436 506

Annonsera i Kyrkpressen!

www.kyrkpressen.fi

VÅR ERFARENHET - ER TRYGGHET

Med omsorg och omtanke om Er
Begravningsbyrå

Marjamäki

Även gravstenar m.m.

Herrholmsgatan 14, Jakobstad. Tfn 06 723 1730 dygnet runt

Finlands Begravningsbyråers Förbund
auktoriseraad begravningsbyrå

Werthmanns Begravningsbyråer

Ab Werthmann Oy

Fullständig begravningservice
– med omtanke och mångårig erfarenhet

Karis Köpmansg. 18 Tel. 019-232186
Hangö Bulevarden 9 Tel. 019-2482059
Ekenäs Gustav Wasa g. 14 Tel. 019-2413261
Ingå Sjundea Tel. 019-232186

www.werthmanns.com
Dejour 24 h 0400-473391

MED FINKÄNSLIG SAKKÄNNEDOM FRÅN ÅR 1945

BEGRAVNINGSBYRÅ
ARMAS BORG & Co Ab

Annegatan 12 00120 HELSINGFORS Tel 612 9890
www.armasborgoy.fi Jour 0400 977 000

TJÄNST FÖR LIVET NÄR SORGEN GÄSTAR

- ett gratis informationspaket och en kosnadsberäkning
- boupptecknings- och gravstensservice

HELSINGFORS BEGRAVNINGSTJÄNST

Tölö: Mannerheimvägen 45, t. (09) 7002 481
Malm: Kyrkobytvägen 14, t. (09) 7002 4824

ESBO BEGRAVNINGSBYRÅ

Esbo centrum: Esboplatsen 7, t. (09) 7002 4828

Dejour, t. (09) 7002 481 www.hautaushuolto.net

Längs resvägen!

• Keminmaa
• Oulu
• Kempele
• Raahе
• Oulainen
• Haapavesi
• Ylivieska
• Nivala
• Haapajärvi
• Iisalmi
• Kaustinen
• Pyhäjärvi
• Kalajoki
• Kannus
• Kokkola
• Pietarsaari
• Alahärmä
• Vöyri
• Vaasa
• Laihia
• Närpiö
• Kauhajoki
• Jalasjärvi
• Kauhava
• Alajärvi
• Lapua
• Seinäjoki
• Kurikka
• Saarijärvi
• Parkano
• Ylöjärvi
• Tampere
• Pirkkala
• Kankaanpää
• Pori

HHsport
HHcafé
HHkangas
HHkenkä

www.HHnet.fi

Överraska dig själv och din plånbok!

Halpa-Halli

AINA KAIKKI TOSI HALVALLA

HOK-ELANTO

HOK-ELANNON HAUTAUSPALVELU
hok-elannonhautauspalvelu.fi
perunkirjoitustoimisto.fi
Telefonjour 24 h: 050 347 1555

TA i TON

Sång- och musikfest
Åbo 9-12 juni 2011

Mer än **3000** deltagare, över **100** ensembler, grupper, band, körer och orkestrar i fler än **80** olika evenemang, jazz, pop, rock, gospel, sakralmusik...

Biljetter och information:
www.taiton.fi

Körförbundens konserter

“Östersjöseglat” med FSK

Rock'n'Folk med FSD

Sång ur vår Sjal med FSM

Musiklarm med DUNK

Mästerlig musik med klassiska pärlor för kör och orkester

Cherubinis Requiem

Mozarts Requiem

Mendelssohns Lobgesang

Specialkonserter

Tonsättare Erik Bergmans 100-årsjubileum

Visfolkets storfest

Black on White, Gospelmusik

Rolling Home of Aland och Shanty Singers

Witloof Bay (Belgien)

Med himlen som arbetsplats

Text & foto: Johan Sandberg

Att se jorden breda ut sig medan han flyger mot den vackra solnedgången är en upplevelse som får Stefan Vikström att överväldigas av Guds skapelse.

– Jag känner mig privilegierad av att få se Guds skapelse uppi från.

Teologistudierna blev på hälft när drömmen om att få flyga visade sig bli verklighet. Nu har det gått sjutton år sedan dess och Stefan Vikström har inte ångrat sig.

– Jag är ganska rastlös, säger han. Det lämpar sig bra för pilotjobbet och jag får mitt behov av adrenalinkickar och spänning tillfredsställt. Jag har också en blandning av en viss sorts per-

Motorn på Airbusen är i skick. Det händer ofta att piloterna upptäcker brister på planet som åtgärdas innan start.

fektionism och kreativitet inom mig som jag vet jag delar med många av mina kolleger.

När han söker orsaken till rotlösheten går Stefan Vikström

tillbaka till barndomen. Han är präst- och missionärsbarn som tillbringade fyra år av sin uppväxt i Tanzania.

– Fram till att jag skrev studen-

ten hade vi inte bött någonstans mer än tre år och jag hade gått i åtta olika skolor. Min uppväxt gjorde mig aktiv och nyfiken och jag har velat pröva på allt möjligt. Min kristna tro har alltid varit en självklar del av min personlighet.

Under studietiden i Åbo hoppade han fallskärm och i de kretsarna började han inse att pilotyrket var ett fullt realistiskt alternativ. Han sökte och kom in till Finnair. Nu är han kapten på Finnars Airbus A340 och A320-serie.

– Jag ser Guds ledning i mitt liv från det att jag var barn och i min rotlösa och nyfikna bakgrund. Han har lett mig in i en daglig process i möten med människor och mitt jobb har hjälpt mig att fördjupa mig i min tro. Jag har fått se andra aspekter av livet än vad jag hade kunnat göra om jag blivit präst.

På internatskolan i Tanzania

hade Stefan Vikström vänner som var muslimer, hinduer och sikher. Det var av dem han lärde sig att det alltid finns en annan sida av saken.

– Det har lett till att grunden i min kristna tro, Jesus, blivit tydligare för mig. Ju mer jag ser på Jesus desto enklare och klarare blir den grunden. Oavsett var man befinner sig i världen behöver alla människor nåd och förlåtelse. Alla människor längtar efter Gud vare sig de vet det eller inte.

Lever i nuet

Som pilot måste man vara intensivt närvarande och kunna reagera direkt om något sker.

– Det har lärt mig att leva i nuet. Jag ser det som alla kristnas kallelse. Jesus lärde oss att varken bekymra oss för morgondagen eller gräma oss över gårdagen, säger Vikström.

Hur känns det att ha ansvaret

Stefan Vikström och styrman Antti Tammisto gör sig klara för flygningen till Stockholm.

Stefan Vikström kollar luftrycket och däck. Trycket är okej, men även om däckat ännu duger bör det snart bytas ut.

standardprocedurer som vi följer. Dessutom övar vi mycket i simulator.

Börjar passagerarna fundera på något informerar Vikström dem om vad som är på gång. Och inför flygningarna ber han.

– Min bön är att Gud ska hjälpa mig att koncentrera mig och hålla mig lugn. I övningarna sätter vi stor vikt vid att behålla lugnet i en kris. En brandman springer aldrig mot eldsvådan utan går långsamt fram och iakttar.

Asien och Europa

Arbetsdagen börjar med att Stefan Vikström anmäler sig en timme före planets avgång. Han får veta vem som ingår i besättningen och han planerar flygningen med styrmannen. När Kyrkpressen träffar honom är han på väg till Stockholm och tillbaka. Senare samma dag flyger han till Barcelona. Nästa morgon återvänder han till Helsingfors och tar en sväng via Rovaniemi innan det är dags för ledigt veckoslut.

– Jag håller inte reda på vart jag ska flyga på förhand. Jag måste kolla arbetslistan för att veta. Det finns inget system i hur jag flyger. Det kan vara flygningar till Asien och till Europa om vartannat. Jag har i snitt tre långdistansflygningar till Asien varje månad. Resten av flygningarna är inom Europa.

Hinner du eller bryr du dig om att turista i Asien?

– Absolut. Man hinner inte se sig omkring så mycket mer än en förmiddag eller en eftermiddag. Ibland till och med en hel dag. Men vistelsen präglas av en kamp med trötthet och planering av sovtid och vaktetid.

Några favoritdestinationer har han egentligen inte. Alla mål har sin charm.

– Men Hongkong är ett trevligt ställe där allt finns på ett begränsat område. Där bor också min gudmor **Ethel Witting** som jag träffar ibland.

Från DC-9 till Airbus

Vikström har flugit sedan 1990, först fick han privatflygarutbildning, sedan två års yrkesutbildning på Finnair. Vintern 1994–95 blev han anställd som styrman på DC-9. Sedan dess har plantyperna varierat. Han har varit styrman på MD-80 och återvänt som kapten till DC-9. När den plantypen försvann flög Vikström chartertrafik som styrman på Boeing 757. När Finnair köpte nya Embraer blev han engagerad i projektet som kapten och utbildare av piloter till plantypen. De tre senaste åren har han flugit Airbus.

– Att flyga ett stort långdistansplan ses som det sista steget före pension. Med Airbus har man möjlighet att flyga både långdistans och medeldistans vilket är ett attraktivt alternativ.

På långdistans flyger Vikström fyrmotoriga Airbus 340 till Asien och på medeldistans tvåmotoriga Airbus 320-serien inom Europa. Även om plantyperna skiljer sig i storlek är de ganska lika ur pilotens synvinkel.

År 2014 får Finnair en ny plantyp, Airbus 350, som ska ersätta 340. Plantypen är så pass ny att det första planet ännu är under produktion.

Kaptensmössan är alltid med då Stefan Vikström jobbar. Men sällan på huvudet. Den visar vem som bestämmer i en nödsituation.

Min bön är att Gud ska hjälpa mig att koncentrera mig och hålla mig lugn.

– Det skulle vara intressant att börja flyga den, men vi får se hur länge mina tjänsteår räcker.

Älgjakten väntar

Piloterna har relativt låg pensionsålder, mellan 55 och 63 år. För Vikström är det minst nio år dit. Lockar teologin ännu?

– Jag har inte alls tänkt så långt. Jag har inte gjort några planer för pensionen. Vi får se vad jag gör. Men jag har heller inte utslutit något.

– Det ända jag vet är att jag ska jaga mycket. Det är min stora passion och det enda av mina gamla intressen som jag behållit.

Även om han är bosatt i Borgå så jagar han varje höst med Hovsala jaktlag i Kronoby. Det har han gjort sedan han var sjuåring.

– Kronoby är en fast punkt i min annars så kringflackande tillvaro. Som barn var vi där alla somrar och där har jag mina rötter. Där bodde mina mor- och farföräldrar och många kusiner.

Församlingsaktiv

Medan Vikström väntade på att få anställning på Finnair jobbade han två år som ungdomsledare i Pedersöre.

– Jag hade läst teologi i tre och ett halvt år och jobbat som sommarteolog i Pedersöre. Jag kände bra till församlingsarbetet och församlingen. Pedersöre och Jakobstad hade då ett gemensamt ungdomsarbete. Det var en mycket givande men ganska tung tid. Jag var ung och ivrig och det finns ju ingen gräns för vad man kan göra som församlingsanställd. Jag trivdes, men vi hade små barn så det var ganska jobbigt för familjen.

Inresset för församlingsarbete håller fortfarande i sig. Vikström sitter nu sin tredje period i församlingsrådet i Domkyrkoförsamlingen.

– Där har vi startat olika projekt framför allt för folk i min egen ålder. Det tycker jag väldigt mycket om.

Dofterna i Afrika

För två år sedan återsåg han också Tanzania då han hälsade på föräldrarna **Erik** och **Kerstin Vikström** som efter pensioneringen gör kortare insatser för missionen där.

– Jag har inte varit där sedan vi kom hem för trettio år sedan. Att se gamla ställen och återknyta gamla vänskapsband var en omvälvande upplevelse.

Känner du igen dig i det din syster **Anna Tikum** skriver i sin bok *Elfenbenshjärtat*?

– Kanske inte på samma sätt som hon gör. Jag var ju lite äldre, jag var tio år när vi flyttade dit. Jag kom ihåg livet i Finland. Men jag känner igen mycket av det som Anna beskriver. Jag känner igen återseendet, de första dofterna och ljudintrycken som förlöste minnen. Till och med swahilin fanns i bakhuvudet och jag klarade av att kommunicera relativt obehindrat.

– Jag kom ihåg många människor, både mina föräldrars bekanta och mina egna vänner. Flera av dem håller jag nu kontakt med genom Facebook.

för nästan trehundra passagerare?

– Vi piloter är mycket medvetna om ansvaret för människoliv, oavsett antalet. Hela jobbet handlar om riskhantering. I utbildningen har vi lärt oss att reagera på riskerna och handskas effektivt med dem. Jag är aldrig rädd att flyga, jobbet har gett mig en allmän riskmedvetenhet. Men jag börjar bli rädd att köra bil, riskerna i trafiken är större eftersom de hanteras så mycket sämre.

Ibland händer det ändå att flygningen inte går efter rutinerna och att pilotens förmåga testas.

– Det kan vara tekniska incidenter, i synnerhet på vintern i samband med halka, som kan bli allvarliga om de inte hanteras rätt tidigt. Några gånger har jag varit med om lite mer spännande situationer där vi tvingats improvisera. Då finns det

”Kristi brud” på teaterscenen

Leva med en bestående konflikt

Rolf af Hällström

Teologin drar in på teatern. Den finska nationalscenen har med pjäsen ”Kristi brud” tacklat kyrkans ömma punkter inför utsålda hus i över ett år.

Den hetaste trenden på kommande är ”dokumentärteater”, ett slags teaterns svar på reality-tv.

– Det finns en verklighetsbrunst i finsk teater, man vill se det ”riktiga livet”. Ett slags farväl till fiktionen, säger **Heini Junkkaala**, dramaturg och en av den finska nationalteaterns fem ”husförfattare”.

Suget efter det verkliga livet har hämtat också religionen in på scen: *Fundamentalisten*, *Kuume* (Feber) om den karismatiska Nokiaväckelsen och nu senast *Kristuksen morsian* som fick flytta till en större scen för att den var slutsåld hela tiden.

Heini Junkkaalas ”Kristi brud”, som pjäsen heter i svensk översättning, är inte dokumentär fullt ut.

– Min pjäs utvecklar en story, men allt har sina förlagor i verkligheten.

I pjäsen nekas biskop Huovinen nattvarden, Finland får sin första kvinnliga biskop och sannlutherna går hårt åt den avfallna folkkyrkan där ”djävulen har tagit över”. Rykande aktuellt blev pjäsen under vårens debatt om ”Anni”, flickan som gjorde bättring från sin lesbiska eller bisexuella inriktning. I *Kristuksen morsian* bryter pjäsens centrala figur Marion upp från sitt lesbiska förhållande och går med i en konservativ församling och siktar på ett traditionellt äktenskap.

Pjäsförfattaren Heini Junkkaala säger att också en konfliktfylld tillvaro kan vara bestående och bra, både för den enskilda personen och för kyrkan.

En inre dialog

–För mig är det här en mycket personlig pjäs, säger författaren Heini Junkkaala. Så personlig att den kunde kallas ett dramaturgiskt slutarbete av en inre dialog som pågått i många år.

Hon har vuxit upp i en prästfamilj inom det som kallas femte väckelsen, den inomkyrkliga protesterörelsen som växte fram på 60-talet. Den gav en trygg uppväxt, med en klar uppfattning om vad som var rätt och fel.

– Helt okej, barn ska inte behöva skapa sina egna normsystem.

Till rörelsens möten gick hon ”på egna ben”, det var ingen som tvingade henne.

– Det var en trygg miljö, jag kunde lita på människorna omkring mig, säger hon om rörelsen där hon var aktiv hela skoltiden och ännu när hon påbörjade studierna.

Hemma var prästfamiljen liberal när det gällde könsroller.

– Jag fick klä mig som jag ville, anlägga vilken frisyr som helst.

Den stora konflikten kom med rörelsens bibelsyn som gjorde henne till ”fel slags kvinna”. Homosexualitet var entydigt en synd, precis som i pjäsens konservativa församling.

Utan den här identitetskonflikten är hon inte alls säker på att hon hade tagit avstånd från sin väckelserörelse.

– Nu blev jag illa tvungen att stiga åt sidan.

Tolkar gör vi alla

Den springande punkten gäller bibelsyn, vad som får kallas Guds ord och vara normativ sanning för alla tider och vad som kan förändras med tiden.

– Gamla testamentet är en enklare bit. Både konservativa och liberaler har

lämnat de judiska reningsritualerna trots att de uttryckligen finns i den heliga skrift.

Alla är överens om att en del av Bibelns innehåll är tidsbundet, en del inte. Liksom att somliga texter är metaforer och inte direkta handlingsdirektiv.

– Konservativa teologer låter inte hugga handen av sig fast Jesus tydligt uttrycker sig så när han talar om att motstå frestelser, påpekar hon.

När hon själv läser Bibeln är det inspirationsläran som får stryka på foten.

– Jag läser Bibeln som människors tankar om upplevelser av det gudomliga.

Den stora metaforen

Det finns liberala teologer som gärna läser in homosexuella element i till exempel Ruts bok eller relationen mellan David och Jonatan. Men Junkkaala säger att det är att pressa de bibliska förebilderna alldeles för långt.

Att bibeltexter kan läsas som metaforer löser inte allt. Junkkaala säger att det är omöjligt att komma förbi hur just kön och sexualitet ingår i den riktigt stora metaforen. Relationen mellan Gud och det utvalda folket, mellan Kristus och församlingen, beskrivs i Bibeln i termer av relationen mellan man och kvinna.

– När en man ska överge sin far och mor och hålla sig till sin hustru står det för något mycket väsentligt.

Kristus och församlingen liknas vid en brudgum och hans brud. Utan sin församling är Kristus ofullkomlig, men också tvärtom.

Luthersk etik är inte särskilt detaljerad på den här punkten, men de stora linjerna är klara. Det är skillnad på barn och föräldrar och det är skillnad på man och kvinna.

– Jag förstår det här. Heteroäktenskapet är på sitt sätt ett heligt förbund.

Men Bibeln är också en mycket patriarkalisk bok. Gud framställs som fadern, människan Adam fick en hjälp i kvinnan. Bibelns kultur är en mycket mansdominerad kultur. En kultur av i går.

– Om jag inte lever enligt denna grundmetafor utan med en kvinna, måste jag då överge alltihop?

Pjäsens Marion när inte fram på den väg hon slår in på. Pjäsens präst, som gått den konservativa vägen, tvingas också tänka om. Det är alltid mycket svårt att få in alla i samma fälla.

– Jag lever i ett spänningsfält, i en konflikt som jag inte kan lösa, säger Junkkaala, men tillägger:

– Jag har börjat inse att en konfliktfylld tillvaro kan vara bestående och till och med en bra tillvaro. Jag behöver inte lösa den här spänningen men kan leva harmonisk trots det.

Hon säger det inte själv, men den lutherska grundtanken om människan som samtidigt syndig och rättfärdig är förvisso ett spänningsfält.

Pjäser med många röster

Att resonera så här utmanar förstås alla dem som tycker att en präst ska kunna ge klara svar på en femtonårings alla frågor. Men livet är inte så entydigt.

Hennes pjäs har gått bra men inte väckt stort rabalder. Hon tror att det beror på att det är så många röster som kommer fram. Hon kan leva sig in både i rollen som fundamentalist och som homoaktivist. Att hon personligen satt sig in i den religiösa argumentationen märks i pjäsen

– Den är inte direkt riktad mot någon.

Junkkaala har ingen färdig lösning på spänningen mellan en patriarkaliska Bibel och en modern sexualsyn. Hon vet faktiskt inte var hon ska ställa sig. Debatten är viktig, men själv orkar hon inte offentligt försvara sitt eget parterskap för utomstående.

– Jag förstår att det kan kännas främmande när någon lever ihop med en person av samma kön. Och att det kan upplevas som ett hot mot Bibelns stora metafor.

Petri Summanen

Pjäsen "Kristuksen morsian" (Kristi brud) är en ingående analys av hur inställningen till kvinnliga präster och till homosexualitet splittrar den lutherska kyrkan. Pjäsen var en publikframgång på den finska nationalteatern.

Pjäsen Kristi brud

Kristi brud – inte att förväxla med profetissan i Knutbydramat, uttrycket står för den kristna församlingen – börjar en valborgsmässoafton i Helsingfors. Marion är på väg att gifta sig med sin partner Julia. Men så får hon ett "budskap ovanifrån", omvänder sig och kommer till tro. Samtidigt blir hon övertygad om att hon måste bli helad från sin homosexualitet.

Sitt andliga hem söker hon i den mycket konservativa Simeonförsamlingen, som har drag av de gudstjänstgemenskaper som formellt verkar inom kyrkan men som redan valt en egen biskop åt sig. Simeonförsamlingen leds av prästen Juho som flankeras av en ung och radikal teologiestuderande som närmaste man.

I Simeonförsamlingen hittar Marion också en lämplig partner att gifta sig med – en karl förstås.

Marions mor Henriikka är liberal präst i den lutherska kyrkan, inriktad på att bli kyrkans första kvinnliga biskop. Henriikka är både personligt och teologiskt upprörd över att hennes dotter går med i en församling som motsätter sig både kvinnor i prästämbetet och homosexualitet.

Varken kretsen kring Henriikka eller Juho tål den teologiska konflikten inom kyrkan. Bägge grupperna söker frid genom att svartmåla motståndaren. Simeonförsamlingen vägrar bland annat "biskop Huovinen" nattvarden.

Men när motståndarna tvingas möta varann händer saker. Den blivande biskopen undrar om hon faktiskt måste visa alla gammaltroende på dörren. Simeonförsamlingens ledare Juho tvekar när hans unga teologgarde bokstavligen målar fan på väggen.

Innan pjäsen är slut är inget som det varit. Men för kyrkan som helhet finns det hopp – om man klarar av att möta varann.

Pjäsen framfördes 73 gånger på Nationalteatern under spelåret 2010 – 2011 och räknas som en stor framgång. Själva pjästexten *Kristi brud* finns översatt till svenska av **Anna Simberg** och **Martin Enckell**. (RH)

Om sina egna mänskliga relationer säger Junkkaala att tillit och kärlek räcker som etisk grund. Hon räknar in sig i den kristna gemenskapen och kallar sig "en församlingsbo i ledet".
– Kristus är en sådan lära-

re som jag inte vill överge, säger hon.

Debatten om "Anni"

Videon om Anni fick folk att skriva ut sig ur kyrkan, ärkebiskopen att mullra och Esbo samfällighet att

strypa stödet till de missionsällskap vilkas ungdomsorganisationer stod bakom publiceringen. Junkkaala överraskades av den starka reaktionen.

– En människa måste ha rätt att berätta om sin tro

och sina erfarenheter. För mig själv var det en mycket bekant tankegång. I gymnasieåldern skulle jag antagligen ha sagt något liknande själv.

Hon kan förstå reaktionen mot att man "med

mina skattepengar" stöder en propagandavideo för en bestämd sexualmoral man inte tror på. Hon påminner också om att de homosexuella mycket sent fått sina samhällliga rättigheter efter att tidigare

ha varit på allt sätt undanskuffade.

– När den egna positionen är skör reagerar man därefter.

Det hindrar inte henne från att låta just homoaktivisterna indirekt framstå som pjäsens värstingar.

Utväg för kyrkan

Människor som bryter den tydliga uppdelningen i kön är och förblir problematiska för samhället. Heini Junkkaalas nästa pjäs ska handla om **Billy Tipton**, den amerikanska jazzmusikern som är mest känd för att det efter hans död kom fram att han biologiskt sett var kvinna.

– Vi människor är olika. Och församlingen ska vara en plats för olika människor, säger hon.

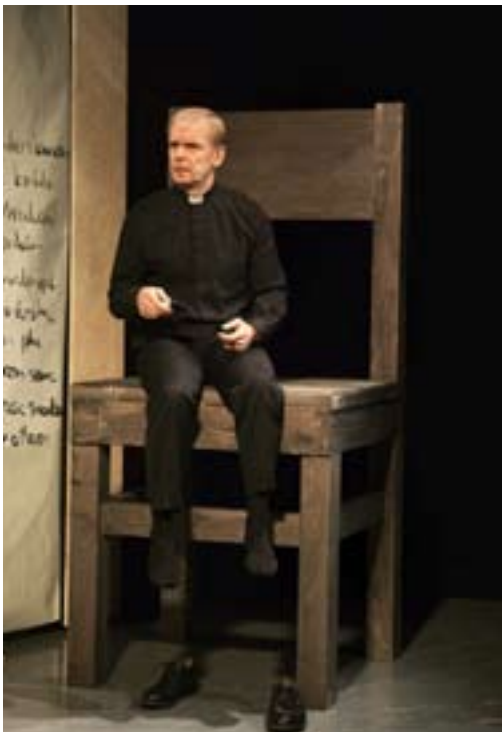
Själv vill hon i sin konst jobba för ökad tolerans.

– När man hämtar det som är främmande, hotande och skrämmande upp på en scen, så att publiken kan identifiera sig med det, då ökar toleransen och förståelsen.

I *Kristuksen morsian* öppnar hon en utväg för kyrkan. Men det är spänningsfylld väg, med intoleransens diken på bägge sidor.

Petri Summanen

Petri Summanen

Petri Summanen

Oppositionsrollen har fört prästen Juho i utbrytarförsamlingen Simeon till en för stor sits. Marion, dotter till landets blivande första kvinnliga biskop, har brutit upp från sitt lesbiska förhållande och sökt bot i Simeonförsamlingen – till stor sorg för sin liberala moder Henriikka för vilken Simeonförsamlingen är ett mörkersällskap som står emot allt hon ser som värdefullt.

Presentation

Om skriban för föräldrar

Bekräftad!
(Fontana Media 2011)
heter ett litet häfte som riktar

sig till konfirmandföräldrar. Den lilla boken är skriven av **Stefan Myrskog**, ledande branchsekreterare för Kristen fostran vid Kyrkans svenska central. Här behandlas enkla och (för många, men inte för alla) självklara saker som att konfirmandundervisningen i dag utgår från konfirmanden själv och inte från färdigtuggade budskap. Att brottas med svåra frågor handlar inte om hjärntvätt – och alla som deltar i konfirmandundervisningen väljer inte att konfirmera sig.

Texten kan stundvis få tonårsföräldrarnas ögon att tåras: "Det barn som för ungefär 15 år sedan bars fram till dopet i en vit dopklänning som var alldeles för lång, går nu som tonåring fram till altaret iklädd en vit alba i rätt längd", skriver Myrskog. Också för föräldern kan konfirmationen bli en viktig övergångsrit.

Bekräftad! innehåller också en kyrklig ordlista samt de viktigaste av det som konfirmanderna lär sig (de tio buden, trosbekännelsen, Herrens bön, välsignelsen) om föräldrarnas vill fräscha upp sina egna kunskaper. (ST)

Edith och Totti

Katten i Ediths trädgård (Lärum 2011) heter **Birgitta Bouchts** färsk bok, en lättläst bok med texter och foton om både **Edith Södergran** och hennes berömda katt Totti. Nu är det alltså Totti som berättar, enkelt och vackert.

När jag läser den här boken märker jag att jag önskar att böcker i allmänhet var lättlästa.

"Vårt liv tillsammans var vackert", skriver Totti. *Katten i Ediths trädgård* är melankolisk, mycken välskriven och läsvärd. (ST)

Tomas Koskinen är projektledare för gospelworkshopen *Black on White*, som ordnas på den finlandssvenska sång- och musikfesten i juni. Två intensiva kördagar utmynnar i två kvällskonserter.

sjunga. Kanske de till och med kan ta in lite gospel i sina egna körer?

Gospelrävar

Dragplåsten för workshopen är **Magnus** och **Anki Spångberg** från Sverige. De har bland annat lett kören Joybells i Örebro och är kända som kapellmästare för bland annat **Carola**, **Triple and Touch** och **Christer Sjögren**. Anki ska vara huvuddirigent och Magnus kapellmästare.

– Spångbergs är både otroligt rutinerade och engagerade. De är väldigt omtyckta och det var ett direkt önskemål från Baltic Gospelsingers att de skulle vara med.

Två finlandssvenska toppnamn som deltar är **Johanna Grüssner** från Åland och **Mikael Svarvar** från Larsmo. Koskinen utlovar en duett av de två. Själv kommer han att vara spindeln i nätet under hela workshopen, men också dirigera i någon låt.

– Men jag hoppas att jag får vara med och sjunga så mycket som möjligt.

Nytt och gammalt

Musikaliskt rymmer workshopen allt från traditionell a capellagospel till modern gospel och soul. Koskinen utlovar också några gamla godingar. Lördagens konsert är en av de fyra konserter på musikfesten som Radio Vega bandar in och sänder.

– Det är roligt att vi blev utvalda. Yle ville ha en bredd med olika musikstilar. Konserten sänds senare under sommaren.

Utöver konserten i Åbo på lördagen hålls också en konsert i Dalsbruk på söndag kväll.

– Medlemmarna i Baltic Gospelsingers ville naturligtvis ha en konsert på hemmaplan. Där kommer de också att sjunga lite av sitt eget material.

Premiär för gospelprojekt på sångfesten i Åbo

Christa Mickelsson

När den finlandssvenska sång- och musikfesten Ta i Ton samlas i Åbo i juni är en av attraktionerna svart gospel.

Det är den mångårige gospelentusiasten och körledaren **Tomas Koskinen** som har arrangerat gospelprojektet *Black on White* tillsammans med kören Baltic Gospelsingers från Dalsbruk.

– Vi ordnar en körworkshop dit alla intresserade är välkomna, berättar Koskinen.

Workshopen pågår under lördag och söndag och utmynnar i kvällskonserter bägge dagarna. Arrangörerna räknar med cirka 80 deltagare från sex olika körer.

Att ordna gospelhelger börjar bli rutin för veteranen Koskinen. Tre gånger har eldsjälarna samlats i Vasa, och senast väcktes tanken på en körhelg i Åbo-trakten.

– Det var Baltic Gospelsingers som lyfte fram tanken. När vi insåg att den stora finlandssvenska musikfesten ordnas i Åbo i juni förstod vi att det var en bra möjlighet till samarbete.

Så vitt Tomas Koskinen vet är det första gången som ett helt gospelprojekt

ingår i sångfesten. Han är mycket nöjd med arrangemanget.

– Gospeln fyller en funktion inom körsången i dag. Musikstilen, uttrycksättet, innehållet och engagemanget skiljer sig från mycket annan musik. Gospel är glädje!

Med uppgift att inspirera

Han tycker att den finlandssvenska gospeln mår bra i dag.

– Det ploppar upp nya körer lite här och där. Det är viktigt med gemensamma gospelsatsningar som *Black on White*. Då får sångarna träffas, sjunga tillsammans och inspirera varandra.

Det mest belönande med att arrangera gospelsfestivaler tycker Koskinen är att få introducera nya sångare i gospelns värld.

– De brukar vara otroligt glada och positiva efteråt.

”
Gospel
är glädje!”

Han hoppas många fler ska få upp ögonen för gospel under sångfesten.

– Jag tror att också de som sysslar med också de traditionella körsången kan få upp ögonen för vårt sätt att

Rekordmånga tar ton i Åbo

Sofia Torvalds

Årets sång- och musikfest i Åbo är den största genom tiderna: flest deltagare och mest konserter.

Den 9–12 juni brakar det loss i Åbo när Finlands Svenska Sång- och Musikförbund ordnar sång- och musikfest. Evenemanget återkommer vart femte år på någon ort i Svenskfinland, och nu är det kulturhuvudstaden Åbo som står i turen. **Rainer Holmgård**,

Rainer Holmgård har det konstnärliga ansvaret för sång- och musikfesten i Åbo.

körledare, kompositör och pensionerad kantor från Korsholm, är konstnärligt ansvarig för årets fest.

– Under de senaste musikfesterna har utvecklingen gått mot att enskilda körer och ensembler har getts möjlighet att ha eget program på sång- och musikfesten. Det här är något som vi verkligen ser resultat av nu, säger Holmgård.

Under fyra dagar kommer tusentals *Ta i ton*-deltagare från hela Svenskfinland att mötas i Åbo. Ett sjuttiofem konserter framförs på olika estrader i Åbo centrum. Holmgård ser programutbudet som ett smörgåsbord där var och en kan hitta något som han

eller hon gillar. Under musikfesten ordnas också ett seminarium om den finlandssvenska sångskatten.

– Vi borde sätta oss ner och fundera över hur den ska föras vidare. Vi måste finna vägar som främjar vår egen kultur.

Ta i ton bjuder också på en hel del sakral musik – dessutom ordnas Borgå stifts gemensamma barnkörsstämma i samband med sång- och musikfesten. Barnkörsstämmans huvudverk är mässan *Barn i Guds tid* som framförs under söndagens högmässa i Mikaelskyrkan.

Kulturnytt

Madonna med i Opus Dei?

Popstjärnan **Madonna** har i femton års tid aktivt förespråkat den judiska mystik som är känd som Kabbalah. Nu skriver amerikanska medier att hon överväger att överge

sitt engagemang för det filosofiska systemet till förmån för katolska Opus Dei.

Opus Dei är en omstridd och -debatterad katolsk organisation vars syfte är att få medlemmarna att göra gott inom ramen för sin dagliga yrkesverksamhet.

Madonna lär ska ha tillbringat tid tillsammans med präster aktiva i Opus Dei i högkvarteret i London, skriver Aftonbladet.

- Madonna har alltid varit fascinerad av Opus dei men är ännu inte fullvärdig medlem, säger en källa till brittiska The Mirror. (CM)

Oprahs andliga arv

Den mest populära talkshowen genom tiderna, Oprah Winfrey Show, sändes för sista gången förra veckan.

Oprah Winfrey anses vara en av de mäktigaste kvinnorna genom tiderna, och många ser henne till och med som en spirituellt ledare.

- Oprah har alltid förespråkat en livsstil där allt är möjligt om vi öppnar oss för möjligheten. Det är en

slags religion för religionslösa, säger **Kathryn Lofton**, assisterande professor vid Yale till Salon.com.

Josh McDowell och **Dave Sterrett** skrev 2009 boken "O" God: A Dialogue on Truth and Oprah's Spirituality. De är inte övertygade om att Oprahs läror är av godo.

- Oprah hänvisar till Gud som en operonlig kraft inom oss själva. Men enligt kristen tro är Gud en personlig skapare utanför människan, säger McDowell. (CM)

Påvens tåglinje öppen för allmänheten

Vatikanstaten har öppnat påvens tåglinje och tågstation för allmänheten, skriver Kyrkans tidning. Tåglinjen är bara 300 meter lång och är därmed världens kortaste nationella tåglinje.

Banan, stationen och det gamla ångloket används sällan. Påven **Johannes XXIII** nyttjade tåget flitigt, medan senare påvar bara använt den sporadiskt.

Linjen, som färdigställdes 1933, har nu öppnats för allmänheten. Vem som helst kan köpa en biljett och använda tåget för sina resor. Efter 300 meter i Vatikanstaten övergår tåglinjen i det italienska järnvägsnätet. (CM)

En tavla med Jesus, änglar och moln behöver inte alls föreställa Kristi himmelfärd, som vi firar i morgon.

- Både uppståndelsen och Kristi förklarings dag avbildas ofta på liknade sätt och det är lätt hänt att man blandar ihop dem, säger **Heikki Hanka** som är professor i konsthistoria.

Han ger några tips på hur man skiljer åt motiven:

- Vid uppståndelsen finns graven också avbildad. Runt Jesus finns soldaterna och ibland också kvinnorna vid graven.

Vi frågar

Vad kännetecknar en himmelfärd?

Kristus stiger ut ur graven eller är redan på väg upp mot himlen.

På Kristi förklarings dag (Matt 17:1-8) finns Moses och Aron avbildade på varsin sida av Jesus som har fötterna på jorden. Eventuellt finns också lärjungarna vid hans fötter.

- Vid himmelfärden har Kristus däremot inte länge fötterna på marken.

Han omges ofta av änglar men också lärjungarna får vanligen vara med.

På rak arm minns Hanka bara en altartavla med himmelfärden som motiv.

- Konstnären **Berndt Abraham Godenhjelm** målade ursprungligen tavlan för den lutherska kyrkan på Sveaborg. När kyrkan stängdes under förryskningstiden tog predikanten med sig tavlan till ett av Helsingforsfängelserna där han arbetade. Än i dag hänger tavlan bakom lås och bom, nu på fängelset i Kervo. (NÖ)

Min kyrka

med Jonas Jungar

- Om man inte går regelbundet i gudstjänsten kan man inte säga att någon kyrka betyder speciellt mycket för en, säger **Jonas Jungar**, redaktionschef för Yle Nyheter. Han säger ändå att den kyrka som står honom närmast är Ingå kyrka, eftersom han är uppvuxen i Ingå. Det är i Ingå kyrka han har gift sig, gått i julkyrkan och deltagit i många förrättningar och konserter.

- Det är något speciellt med att man har gift sig där. Men kyrkan är också förknippad med en del sorg, bland annat jordfästes min svärfar där.

Jungar beskriver sig själv som vanekristen och säger att han går i julkyrkan och deltar i några förrättningar om året. Han uppskattar ändå kyrkobyggnaderna och deras atmosfär, både i Ingå och på andra platser.

- Var man än befinner sig i världen finns det ett lugn och en stillhet i kyrkor. Atmosfären inbjuder en att stanna upp och tänka efter, även om man inte är troende.

Ingå kyrkas äldsta delar härstammar från 1200-ta-

Jyväskylä/YLE Bildbyrå

let, och Jonas Jungar tycker att kyrkans ålder ger den en speciell atmosfär.

- Det är respektingivande med en byggnad som har tjänat samma syfte i näs-

Koparkiv/Sofia Torvalds

Ärlighet varar längst - i alla lägen?

BOK Det genomskinliga livet av Andreas Forsbäck. Taborförlaget 2011.

En vinnarkultur - där det viktigaste är att visa upp en blankpolerad yta och dölja sina svagheter - är ytterst falsk och osund.

Så långt håller jag med metodistpastorn **Andreas Forsbäck** i boken *Det genomskinliga livet* (Taborförlaget). När han kommer in på varför en kristen i tanke, tal och handling bör leva ett transparent liv "så att ingenting hålls dolt och undagömt i mörket" faller jag ändå ofta av kärran.

Enligt Forsbäck är personlig tillväxt och förvandling möjlig endast om man lever ett genomärligt liv. Han poängterar att ärlighet inte berör endast de stora livsbesluten, utan också små detaljer i vårt vardagsliv. Hit hör bland annat överdrifter, vita lögnar och fartblindhet.

Genom att bygga upp fasader vill vi, menar Forsbäck, skydda oss för omgivningens negativa reaktioner och hemlighålla det som vi skäms för i våra liv.

Forsbäck motiverar sina påståenden med exempel ur litteraturen, popu-

lärkulturen och det egna livet. Problemet är att det ofta känns något förenklat. Trovärdiga råd om etiska grundfrågor kräver omfattande problematisering och exempel med stort allvar och stor tyngd.

Visst påpekar han att det krävs mod att öppna upp sina sår och svagheter. Men är det verkligen nödvändigt att en människa med lågt självförtroende ständigt blottar sina tillkortakommanden för andra? Kan det inte bli en självuppfyllande profetia och något man gräver ner sig i? Och hur ska man på ett transparent sätt kommentera kollegans nya blus, om man inte gillar den alls?

Bokens grepp känns ganska egocentriskt, men i verkliga livet påverkar våra beslut också många andra människor och utgörs av

kompromisser mellan oss själva och våra närmaste.

Problemet är kanske att Forsbäck försökt belysa sitt ämne så mångsidigt som möjligt, när han hade vunnit på att fördjupa vissa aspekter av det. Bäst fungerar parallellerna till olika bibliska personer - Jona, David, Jesus, Akan - de känns trovärdiga och seriösa. Exemplet på "riktiga kristna" som ifrågasatt Gud men ändå hittat rätt ger tillförsikt även om man inte alltid lyckas leva upp till alla goda föresatser.

Marina Wiik

Blev du glad nu?

Som liten lär jag ofta ha frågat min mamma om hon blev glad. När jag städade rummet eller ritat en teckning kom frågan: Blev du glad nu?

Tjugofem år senare. Min man berättar exalterat om något han gjort på jobbet - det hade visst med nervbanor att göra.

- Jag fick ha nålar i ögonbrynet och sedan lät vi lite ström gå igenom, berättar han om en vanlig dag i hälsovårdsbranschen.

Min första reaktion är illamående men under dagen förbyts den i något annat. Blev jag glad nu?

Alla barn vill att deras föräldrar ska vara stolta över dem. Kom och titta vad jag har ritat! Kom och lyssna på min konsert. Vad åtminstone jag glömmet är att alla vuxna också behöver känna att de duger. Bo Kasper sjunger sorgset om hur han ville "slå dig med häpnad" och jag tror att den melankoliska sången lägger fingret på en öm punkt. Också en vuxen karl behöver få höra att han är duktig, att han duger. Någon borde kanske lära honom sången "Du vet väl om att du är värdefull" som åtminstone jag sjöng på skriban - och fnittrade nervöst. Som tonåring är det ibland lite svårt att "passa in i själva skapelsen" och se "den uppgift som finns här just för mig".

Uppgiften klarnar kanske aldrig men det finns definitivt en plats för oss alla, färgade och bleka, må det kanske påpekas i ljuset av den senaste tidens debatter. Vi duger.

Det talas ibland skämtsamt om det "finlandssvenska självförtroendet" men åtminstone jag behöver ibland bli bekräftad. Och om du, liksom jag, sällan hör Guds direkta tilltal och bekräftelse - även om jag är försiktigt hoppfull till att den finns - så är det vi världsliga varelser som har i uppdrag att bekräfta varandra. Visst vänder det sig i magen vid bara tanken på nålar och ström - i ögonbrynen(!) - men nog är jag stolt.

Nina Österholm

Du missade väl inte ...

**Mera
gospelglädje
i Svensk-
finland**
sid 18

**Vad kännetecknar
himmelfärden?** sid 19

Vem ska få kollekten?
sid 4 & 6

**Biskopsduo
möttes i
Helsingfors**
sid 7

May Wikström

Nina Nyberg forskar i sakral körsång

Nina Nyberg har forskat i den sakrala körsångens betydelse för människors hälsa. Hon tror att sakral musik kan användas i läkande syfte.

En dos musik för din hälsa

May Wikström

Musiken kan föra oss över gränserna för tid och rum, minnen och framtid. Lindrar den resan också vårt lidande?

Vad händer inom oss när vi lyssnar på sakral körmusik? Mer än ett möte på olika nivåer – eller inte njuter av framförandet?

Nina Nyberg från Sibbo är hälsovårdare och arbetshandledare. De senaste två åren har hon varit vuxenstuderande vid en utlokaliserad utbildning inom enheten för vårdvetenskap vid Åbo Akademi. Nu är hon klar med sitt magistersarbete, där hon har undersökt den sakrala körsångens betydelse för människors hälsa.

– Den sakrala körsången vidrör människor och inbjuder till ett möte på olika nivåer. Den ger dem som lyssnar kontakt med sina medmänniskor, med sig själva och med Gud och evigheten, säger hon.

Motpoler förenas

Resultatet fascinerar henne.

– Det visade sig att människor som lyssnat på sakral körmusik samtidigt kunde uppleva lägen som kan tyckas som motpoler. De kunde känna ensamhet – men ändå gemenskap. De lyssnar till musik – men talar ändå om tystnad. Och de talade om sjukdom, men kunde samtidigt ändå känna hälsa när de lyssnade, säger hon.

Sitt forskningsmaterial har hon samlat vid en öppen övning i Gamla kyrkan i Helsingfors i adventstid 2010. Hon sjunger själv med i den ensemble som stod för musiken, Sibbo vokalensemble, som leds av Dag-Ulrik Almqvist. Publiken fick uppmaningen att skriva berättelser om vad de hade känt medan de lyssnade. Själv beskriver hon tillfället som magiskt. Det var en snötynad kväll och ingången till kyrkan var upplyst av marschaller. En del av dem som kom var vänner och bekanta till sångare i kören, andra kom in av ren ny-

fikenhet när de såg att något var på gång. Den musik kören bjöd på var Mariamusik från olika tider och länder. I programbladet fanns också en inbjudan till publiken att delta i hennes studie genom att skriva och berätta vad de känner när de hör sakral körmusik. Av ett femtiotal åhörare sände aderton in sina berättelser, ibland flera sidor långa. Nina Nyberg var tagen.

– Jag satt på jullovet och läste dem medan tårarna trillade, minns hon.

Nina Nyberg bläddrar ivrigt i den pinfärska, inbundna avhandlingen och citerar. Någon skrev att det kändes "som om jag skulle ha tagit till vingarna" en annan att det "kändes som förbön".

Men alla är inte beredda att ge sig hän i lyssnandet. Någon tyckte att det kom för nära, "blev för himmelskt" som personen uttryckte det.

Handlar om tillåtelse

Nina Nyberg bygger sin uppsats på den klassiske hermeneutikern Hans Georg Gadamer

tradition. I hans filosofiska hermeneutik betonas förståelsen framom den metodiska tolkningen. Genom tolkningen vill man skapa ny förståelse.

Hon bläddrar fram den cirkelmodell hon ritat över lyssnarupplevelsen. I den innersta cirkeln finns lyssnarens inre rum. I den yttersta cirkeln finns den verkliga tiden och rummet. Mellan dem ligger ett skikt av tillåtelse. Det är den tillåtelsen som antingen ger eller inte ger lyssnaren tillstånd att röra sig över tids- och rumsliga gränser, till sina minnen men också till framtiden.

– Det är inte så lätt att komma in i den innersta cirkeln. Och man kastas också väldigt lätt ut därifrån. Tänk till exempel om man i applåderar på fel ställe i en kyrka, hur snabbt man blir medveten om det fysiska och materiella runt omkring en.

Hon har också funderat över rummets betydelse. Kunde musiken ha samma verkan i ett sjukhus? Utrymmet är viktigt, men den sakrala körsången skapar rummet som gör att människor kan förflytta sig i

tanken. Kan det i så fall användas i läkande syfte?

– Det har gjorts en hel del kvantitativ forskning om musikens inverkan på till exempel olika ämnen i vår kropp. Men det har inte publicerats någon studie kring den sakrala körsångens betydelse ur ett perspektiv där vårdvetenskapen ses som vetenskapsområde, säger hon.

Nina Nyberg fascineras av möjligheten att använda sakral körmusik, inte bara i terapeutiskt syfte, utan i själva sjukvården. Varför inte, ifall den här sortens musik är vårdande och helande?

Så när diakonissan eller prästen på besök hos en sjuk eller döende tar fram psalmboken och sjunger träffar det i själva verket helt rätt?

– Ja, antagligen är det just så. En av lyssnarna skrev i sin berättelse: "Sorgen kan för oss människor vara vägen till försoning med de lidanden vi berörs av". Att använda kärlekens kraft för att lindra lidandet är en grundtankarna inom vårdvetenskapen.